

Avointen ovien toiminnan kehittäminen

Selvitys kehittämistarpeesta Iisalmen kaupungin nuorisopalveluihin

Henna Keränen
Susanna Remes

Opinnäytetyö

Koulutusala Sosiaali-, terveys- ja liikunta-ala			
Koulutusohjelma Sosiaalialan koulutusohjelma			
Työn tekijä(t) Henna Keränen ja Susanna Remes			
Työn nimi Avointen ovien toiminnan kehittäminen – selvitys kehittämistarpeesta Iisalmen kaupungin nuorisopalveluihin			
Päiväys	8.12.2011	Sivumäärä/Liitteet	40/5
Ohjaaja(t) Hannele Tams			
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Iisalmen kaupungin vapaa-aikapalvelukeskus/nuorisopalvelut			
Tiivistelmä Opinnäytetyössä selvitettiin avointen ovien toiminnan kehittämistarvetta Iisalmen kaupungin nuorisopalveluihin. Tutkimuksessa käytettiin kvantitatiivista menetelmää ja tiedonkeruuvälineeksi laadittiin kyselylomake. Tutkimuksessa haluttiin selvittää, miten paljon nuoret tietävät avointen ovien toiminnasta, millaisena nuoret näkevät avointen ovien toiminnan ja mitä kehitettävää nuoret näkevät avointen ovien toiminnassa. Kyselyn kohderyhmänä oli 13–18-vuotiaat iisalmelaiset nuoret. Kyselyyn osallistui osa Juhani Ahon, Kauppi-Heikin, Iisalmen lyseon ja Ylä-Savon ammattiopiston oppilaista. Kyselyyn vastasi yhteensä 213 nuorta, joka oli liki 14 prosenttia kaikista kohderyhmään kuuluvista nuorista. Aineisto analysoitiin SPSS-tilasto-ohjelmalla ja tulokset on ilmaistu numeraalisesti prosentteina. Tulosten perusteella nuorten tietämys on heikohkoa. Nuoret olivat tyytyväisiä nuorisotyön tarjontaan ja viihtyivät avointen illoissa. Kavereiden merkitys nuorisotiloilla käymiseen oli suuressa roolissa. Kehitettävää nuoret näkivät tiedotuksessa. Nuoret pitivät tärkeänä monipuolisia toimintamahdollisuuksia. Iisalmen kaupungin nuorisopalvelut voivat kehittää näiden tulosten pohjalta avointen ovien toimintaa.			
Avainsanat nuoret, nuorisotyö, tilatyö, avoimet ovet, kvantitatiivinen tutkimus			

Field of Study Social Services, Health and Sports			
Degree Programme Degree Programme in Social Services			
Author(s) Henna Keränen and Susanna Remes			
Title of Thesis Research about needs for development in the open access activities of youth work in Iisalmi			
Date	8.12.2011	Pages/Appendices	40/5
Supervisor(s) Hannele Tams			
Client Organisation/Partners Iisalmi leisure time services/youth work services			
<p>Abstract</p> <p>The purpose of this research was to find out needs for development in the open access activities of youth work and what young people think about open access activities in Iisalmi. The research was quantitative and the questionnaire was the equipment for collecting the research material. The target group for this research was young people between 13 to 18 years.</p> <p>The questionnaires took place at four schools in Iisalmi. Altogether, 213 responses were collected. The responses were analysed by using statistical methods. Based on these results, young people were quite happy with the open access activities in Iisalmi. Behind the visits at the youth house were the role of friends and pleasant activities. Development was needed in informing about the youth work services.</p>			
Keywords			
young people, youth work, open access, quantitative research			

SISÄLTÖ

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO.....	6
2	NUORUUS IKÄVAIHEENA.....	8
3	NUORISOTILAT – NUORTEN PIENOISMAAILMOJA	10
3.1	Avointen ovien toiminta.....	12
3.2	Tilatyön ja avointen ovien merkitys nuorille.....	14
4	KUNNALLINEN NUORISOTYÖ.....	15
4.1	Iisalmen kaupungin nuorisopalvelut.....	16
4.2	Nuoret vaikuttajina	18
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN.....	21
5.1	Tutkimusmenetelmä ja tutkimuksen kohderyhmä	22
5.2	Tutkimusaineiston hankinta	23
5.3	Tutkimusaineiston analysointi	23
6	TUTKIMUSTULOKSET	25
6.1	Johtopäätökset.....	33
6.2	Luotettavuusarviointi.....	34
7	POHDINTA	36
	LÄHTEET	38

LIITTEET

Liite 1 Kyselylomake

Liite 2 Tutkimuslupa-anomus Juhani Ahon koululle

Liite 3 Tutkimuslupa-anomus Kauppiis-Heikin koululle

Liite 4 Tutkimuslupa-anomus Iisalmen lyseolle

Liite 5 Tutkimuslupa-anomus Ylä-Savon ammattiopistolle

1 JOHDANTO

Tarve nuorisotilojen toiminnan kehittämiseen on lähtenyt siitä huomiosta, että nuoret ovat alkaneet viettää vapaa-aikaansa huoltoasemilla, kauppakeskuksissa ja pikaruokaravintoloissa. Nuoret viihtyvät paikoilla ja alueilla, jotka he kokevat merkityksellisiksi. Näillä alueilla muodostuvat tietynlaiset nuorisokulttuurit. Nuorisotyöllä pyritään reagoimaan tähän muutokseen pitämällä nuorisotiloja auki, jotta nämä nuoret saataisiin turvallisten aikuiskontaktien piiriin. (Kiilakoski 2010.) Yhteiskunnan muuttuessa on nuorisotyönkin kehityttävä tarpeisiin vastaavaksi. Kehittämishaasteet vaativat kokeneeltakin alan ammattilaiselta tarkkaa vainua, jotta toiminta vastaisi kehittämisedotuksien tarpeita. (Kempainen 2000, 69.)

Nuorisotilojen avointen ovien toimintaa tulisi kehittää nuorten näköiseksi. Muutoksen on lähdettävä nuorista ja on tärkeää kysyä nuorilta, millaista toimintaa he haluavat nuorisotiloille. Jotta nuoret viihtyisivät tiloilla, tulee toiminnan sisällön olla nuorten tarpeita ja toiveita vastaavaa. Toiminnan tulisi kuitenkin olla ohjattua ja tavoitteellista, jotta se vastaa lain määrittelemiä nuorisotyön tavoitteita. Nuorisolain tavoitteita käsitellään raportissa myöhemmin (luku 4.2). Nuorisotilatyötä sekä nuoriso-ohjaajia tarvitaan, jotta nuorilla olisi mielekästä tekemistä turvallisessa ympäristössä aikuisten valvonnassa.

Iisalmen kaupungin nuorisopalvelut halusi selvittää avointen ovien toiminnan kehittämistarvetta. Tutkimus toteutettiin kvantitatiivisena kyselytutkimuksena, jonka kohdeyrymänä olivat iisalmelaiset 13–18-vuotiaat nuoret. Halusimme tavoittaa kyselyllä myös niitä nuoria, jotka eivät käy aktiivisesti nuorisotiloilla. Tavoitteena oli saada mahdollisimman monen nuoren ääni kuuluville. Kyselyyn osallistui Kauppi-Heikin, Juhani Ahon, Ylä-Savon ammattiopiston sekä Iisalmen lyseon oppilaita.

Alussa kerromme nuoruudesta ikävaiheena. Se voidaan jaotella esimerkiksi varhaisnuoruuteen, keskinuoruuteen sekä myöhäisnuoruuteen. Nuoruusikä voidaan määrittellä myös kehityksellisten tekijöiden mukaan, esimerkiksi biologisten, psykologisten, sosiaalisten ja yhteiskunnallisten tekijöiden mukaisesti. Ne ovat keskenään vuorovaikutuksessa. Nuoruus on siirtymävaihe lapsuudesta aikuisuuteen. (Nurmi 1995, 256–257.)

Seuraavaksi olemme kuvanneet nuorisotilatyötä sekä avointen ovien toimintaa. Nuorille suunnattu toiminta tapahtuu yleensä nuorisotiloilla ja -taloilla, jotka on ensisijai-

sesti tarkoitettu nuorten omaa toimintaa varten. Nuorisotilat voivat olla myös monitoimitiloja, joita käyttävät muutkin ryhmät. Nuorisotaloilla nuorten on mahdollista tavata nuoriso-ohjaajia ja muita nuoria. Tilat tarjoavat nuorille monipuolisia harrastusmahdollisuuksia biljardin peluusta television katsomiseen. Luovuus ja toiminnaltaan vapaa työ on nuorisotyölle ominaista. (Kemppinen 2000, 39–40; Kylmäkoski 2008, 396–398.)

Avointen ovien toiminta tarkoittaa sellaista nuorisotoimintaa, johon kaikilla nuorilla on mahdollisuus tulla mukaan. Perinteisesti sitä ovat järjestäneet julkinen sektori sekä seurakunnat. Toiminta tapahtuu nuorisotaloilla ja -tiloilla sovittuina aikoina. Tavoitteena on pitää toiminnan kynnyks matalana, jotta mahdollisimman moni nuori tulisi mukaan. Alle 18-vuotiaat nuoret ovat avointen ovien toiminnan suurin kohderyhmä. (Kemppinen 2000, 41–42.)

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää avointen ovien toiminnan kehittämistarvetta nuorten näkökulmasta. Lisäksi selvitettiin, mitä nuoret tietävät avointen ovien toiminnasta ja mitä mieltä nuoret ovat avointen ovien toiminnasta. Tutkimuksen tavoitteena oli nuorten palvelujen kehittäminen ja nuorten kuuleminen asiassa.

2 NUORUUS IKÄVAIHEENA

Nuoruus nykyään on varsin pitkä ajan jakso. Se voi kestää toisen vuosikymmenen alusta kolmannelle vuosikymmenelle. Nuoruuden alku onkin helpommin määriteltävissä kuin sen päättyminen, koska yksilöllisiä eroja on havaittavissa. Nuoruudesta voidaan erottaa eri vaiheita sen mukaan, mistä kehitysvaiheesta puhutaan. Nuoruuden ajanjakson voi jaotella esimerkiksi varhaisnuoruuteen (11–14 ikävuotta), keskinuoruuteen (15–18 ikävuotta) ja myöhäisnuoruuteen (19–25 ikävuotta), josta myös käytetään nimitystä varhaisaikuisuus. Nuorten kehitys ja siihen vaikuttavat tekijät vaihtelevat näiden eri ikäkausien aikana, ja onkin tärkeää huomata se tehtäessä jakoa nuoruuden eri vaiheisiin. (Nurmi 1995, 257.)

Nuoruusiän kehitys määritellään eri kehityksellisten tekijöiden mukaan. Näitä ovat biologiset, psykologiset, sosiaaliset ja yhteiskunnalliset tekijät, jotka ovat monin tavoin vuorovaikutuksessa toistensa kanssa. Biologiseen eli fyysiseen kehitykseen liitetään puberteetin alkaminen ja se onkin yksi keskeinen tapahtuma nuoruusiässä. Tällöin nuoren ajatusmalli kehittyy aikuiselle tyypillisempään ajatusmalliin. Perheestä irtautuminen liittyy psykologiseen kehitykseen. Silloin nuori aloittaa itsenäistymisen ja alkaa tehdä päätöksiä koskien omaa elämäänsä. Aikuistumisen kriteerinä pidetään sosiaalisen kehitykseen liittyviä tekijöitä. Näitä ovat erilaiset koulutukseen, elämäntapoihin ja ihmissuhteisiin liittyvät valinnat. Sosiaaliset tapahtumat ovat tärkeä pohja aikuisuuden muodostumiselle. (Nurmi 1995, 256–257.)

Psyykkiseen kehitykseen liittyy sekä kognitiivinen kehitys että persoonallisuuden kehitys. Kognitiivinen eli tiedollinen kehitys kattaa ajattelun, havainnoinnin, älykkyyden, kielen sekä oppimisstrategian muodostumisen. Muut kehityksen osa-alueet asettavat nuorelle erilaisia haasteita, joita hän kohtaa tiedollisessa maailmassa. Niin nuoressa itsessään kuin muissakin ihmisissä tapahtuu silloin muutoksia. Nuoren on hankala hallita tunteitaan, koska hän kokee koko elämänsä muuttuneen. Tunnekokemukset auttavat nuorta hahmottamaan ympäröivää maailmaa ja itselleen tärkeitä asioita. Kognitiiviseen kehitykseen liittyy myös tiedon kritisointi ja oman oppimisen kyseenalaistaminen. Nuori löytää oman tapansa elää yhteiskunnassa. Tällöin hän kehittää itsenäistä ajattelua, joka on merkki aikuistumisesta. (Aaltonen, Ojanen, Vihunen & Vilén 2007, 59–60.)

Persoonallisuuden kehitys liittyy identiteetin kehittymiseen. Identiteetti tarkoittaa ihmisen kuvaa itsestään. Se liitetään hyvin läheisesti yksilön sosiaaliseen maailmaan.

Nuori omaksuu erilaisia rooleja, jotka auttavat identiteetin kehittämisessä. Nuori alkaa etsiä tarkoitustaan ja paikkaansa tässä maailmassa. Roolien kokeilu ja rajojen rikkominen voi tuntua aikuisista haastavalta, koska nuoren käyttäytymisessä ei heidän mielestään vaikuta olevan järkeä. (Aaltonen ym. 2007, 74–75.)

Sosiaalinen kehitys käsittelee ihmissuhteiden ja sosiaalisen ympäristön vuorovaikutusta. Se yhdistetään persoonallisuuden kehittämiseen. Nuori alkaa käydä läpi kehitysprosessia, jolloin omaksutaan yhteiskunnassa vallitsevat normit ja arvot, käyttäytymismallit sekä ympäristön vaatimukset. Tätä kutsutaan sosialisatioksi. Sosiaalisation myötä nuori alkaa sopeutua yhteiskuntaan. Sisäinen kontrolli säätelee nuoren omaa käyttäytymistä ilman auktoriteetin painostusta. Nuoren käytökseen vaikuttaa kuitenkin olennaisesti yhteiskunnassa vallitseva kulttuuri, koska se sanelee hyväksyttävän käytöksen rajat. (Aaltonen ym. 2007, 85.)

Nuoruus ikävaiheena voi siis kestää kauan. Sitä voidaan pitää siirtymävaiheena lapsuudesta aikuisuuteen. Nuoruuden ikävaiheessa yksilö kehittyy fyysisesti aikuiseksi. Nuori oppii myös yhteisössä keskeisesti tarvittavia taitoja ja valmiuksia. Hän itsenäistyy lapsuuden perheestään, etsii ja lopulta valitsee aikuisuudessa käytettävät aikuisuuden roolit. Tämän tapahtumaketjun pohjalta hän muodostaa käsityksen omasta itsestään. (Nurmi 1995, 256.)

Yhteiskunta ja aikuiset ovat kiinnostuneita tästä elämänvaiheesta, koska nuoruudessa siis omaksutaan vallitsevat roolit, instituutiot ja elämäntavat. Usein ollaan huolissaan nuorison tilasta, ajattelusta, arvoista ja ongelmakäyttäytymisestä. Tutkijat ovat toistuvasti osoittaneet, että ajattelutapa perustuu nuoriin kohdistuviin ennakkoluuloihin eikä todelliseen tietoon. (Nurmi 1995, 257.)

3 NUORISOTILAT – NUORTEN PIENOISMAAILMOJA

Nuorille suunnattua toimintaa järjestetään yleisesti nuorisotaloilla ja -tiloilla. Nuorisotyön toimintaan on yleensä varattu kiinteitä tiloja, joissa järjestetään muun muassa avointen ovien kerhomuotoista toimintaa sekä muuta nuorisotyöhön liittyvää toimintaa. Nuorisotaloja ja -tiloja vuokrataan myös järjestöjen käyttöön. Liki joka kunnassa on oma nuorisotalo. Ne on tarkoitettu ensisijaisesti nuorten omaa toimintaa varten. Nuorisotaloilla nuoret tapaavat nuorisotyöntekijöitä, muita nuorten parissa toimivia ammattilaisia ja tietysti muita nuoria. Nuorisotaloilla nuorilla on mahdollisuus osallistua harrastustoimintaan, pelata pelejä, katsella televisiota ja käyttää Internetiä. Useat nuorisotalot järjestävät toimintaa myös muualla kuin nuorisotaloilla. Nuorisotyöntekijät tekevät matkoja ja reissuja yhdessä nuorten kanssa. (Kempainen 2000, 39–40.)

Jaana Lähteenmaa ja Teija Strand ovat tehneet vuonna 2008 julkaistun tutkimuksen pohjanmaalaisten 9. luokkalaisten nuorten vapaa-ajan vietosta, joka keskittyi erityisesti nuorten kulttuuriharrastuksiin. Tutkimuksessa selvitettiin, mitä harrastusmahdollisuuksia nuoret toivoivat lisää kotiseudulle. Eniten nuoret toivoivat erilaisia toimintatiloja ja -halleja, joita voi käyttää monenlaisiin harrastuksiin, kuten urheilemiseen. Myös nuorten omia tiloja eli nuorisotaloa tai kahvilaa toivottiin. Musiikillisia harrastusmahdollisuuksia (soittaminen ja laulaminen) toivottiin toiseksi eniten. Lisäksi erikseen toivottiin tiloja bänditoiminnalle. Nuoret toivoivat myös muita kulttuurisia ja liikunnallisia harrastusmahdollisuuksia, joita ei ole erikseen eritelty. Nuorille on tärkeää se, että heillä on mahdollisuus harrastaa monipuolisesti eri asioita. (Lähteenmaa & Strand 2008.)

Tutkimus selvitti myös sitä, mitä nuoret tekevät nuorisotalolla siellä ollessaan. Kaikista vastaajista melko aktiivisia nuorisotalolla kävijöitä oli noin puolet. Sekä tytöistä että pojista suurin osa juttelee ja ”hengaillee” kavereidensa kanssa nuorisotalolla käydessään. Toiseksi eniten nuorisotalolla pelataan biljardia tai jotakin muuta peliä. Tietokoneen käyttäminen, kerhotoiminta ja henkilökunnan kanssa juttelu ovat myös suosittuja asioita nuorisotalon kävijöiden keskuudessa. (Lähteenmaa & Strand 2008.)

Nuorilta tiedusteltiin myös, mitä harrastusmahdollisuuksia he haluaisivat nuorisotalolle. Eniten toivottiin tiloja ja laitteita. Niihin kuuluvat muun muassa tietokoneet, internetin käyttömahdollisuus, TV-huone, kahvila sekä liikunnallisiin harrastuksiin liittyvät tilat. Pöytä- ja lautapelejä toivottiin toiseksi eniten. Seuraavaksi tulivat esitykset ja tapahtumat, kuten diskot, konsertit ja matkat. Neljänneksi eniten nuoret toivoivat ei-

liikunnallisia kursseja ja kerhoja, kuten valokuvaukseen, videokuvaukseen ja käsillä tekemiseen liittyviä asioita. (Lähteenmaa & Strand 2008.)

Nuorisotilat voivat olla monitoimitiloja, jotka ovat esimerkiksi koulun yhteydessä. Tiloja käyttävät muutkin kuin nuoret. Tilat voivat olla yhteiskäytössä erilaisten järjestöjen kanssa. (Kemppinen 2000, 40.) On tärkeää, että nuorisotila olisi käyttäjiensä näköinen. Nuorisotila ei kuitenkaan rajoitu jonkin rakennuksen sisälle, tiloista on tullut välineitä nuorisotyöhön. Nuorisotiloja voidaan pitää omina pienoismaailmoinaan, joissa ollaan ja toimitaan ryhmässä. Ryhmässä toimiminen edellyttää vuorovaikutustaitoja ja kykyä asettua toisen asemaan. Nämä taidot opitaan lapsuudessa ja nuoruudessa: oman perheen kesken, koulussa ja nuorisotilalla. Tilatyötä voidaan kutsua tietyllä tavalla myös kasvatukselliseksi työmenetelmäksi. (Kylmäkoski 2008, 393–400.)

Useimmilla nuorisotiloilla on esillä nuorisotilan säännöt. Ne ovat usein nuorten itsensä neuvottelemia ja laatimia eivätkä ne ole samanlaisia sääntöjä kuin esimerkiksi kuntien omat järjestyssäännöt. Koska nuoret itse laativat säännöt, ne määrittävät työntekijän kasvatukselliseksi välineeksi. Sääntöjen tekeminen vaatii nuorilta kykyä neuvotella sekä taitoa perustella omia näkemyksiään nuorisotilan sallituista ja kielletyistä toiminnan rajoista. Nuorisotilan on oltava turvallinen ympäristö, jossa nuori pysyy harjoittelemaan yhteisten pelisääntöjen luomista ja noudattamista. (Kylmäkoski 2008, 396–397.)

Nuorisotyötä ja tilatyötä on kautta aikain pidetty luovana ja toiminnaltaan vapaana työnä. Nuorisotyöntekijällä on paremmat mahdollisuudet valita oma työskentelytapansa ja vaikuttaa työnsä sisältöön kuin opettajalla tai sosiaalityöntekijällä, sillä nuorisotyön sisältöä ja kehitystä ei ole määritelty laissa niin tarkoin kuin sosiaali- ja opetustyötä. Nuorisolakia luetaan tarkasti kunnissa ja kunnallisia tavoitteita linjataan aina voimassa olevan lain pohjalta. Nuorisotyö ei kuitenkaan ole samantasoista lakisääteistä palvelua kuin mitä sosiaali- ja opetuspalvelujen tarjoaminen on. (Kylmäkoski 2008, 398.)

Koska nuorisotyötä pidetään luovana ja toiminnaltaan vapaana, nuorisotyöntekijän omat kyvyt ja kiinnostuksen kohteet korostuvat työssä. Työntekijän oma innostuneisuus ja persoonallisuus näkyvät myös nuorille. Persoonallinen työntekijä elää nuoren muistoissa vielä vuosikautia sen jälkeen kuin nuori on lakannut käymästä nuorisotilalla. Toisaalta nuorisotyöntekijän into ja omistautuneisuus voivat kääntyä myös työn-

tekijää vastaan. Jos toiminta on vahvasti ohjaajapainotteista, nuorten omat aloitteet voivat jäädä huomiotta. (Kylmäkoski 2008, 399.)

Nuorten toiveet ja kiinnostuksen kohteet voivat olla myös sellaisia, ettei nuorisotyöntekijän oma osaaminen ja tietämys riitä toteuttamaan niitä. Tällöin voidaan käyttää ulkopuolisia toiminnan järjestäjiä, esimerkiksi järjestöjä tai opiskelijoita. Työntekijän rooli on määriteltävä uudelleen. Työntekijä ei ole tällöin toiminnan tuottaja vaan sen tilaaja, ja työssä korostuu yhteistyö muiden toiminnan tuottajien kanssa. Samalla työntekijän ja nuorten välinen vuorovaikutus muotoutuu uudelleen. Sen sijaan että nuorisotyöntekijä vetäisi toimintaa, hän onkin kanssatoimijan roolissa nuoren rinnalla. (Kylmäkoski 2008, 399.)

Tilatyön etuna voidaan nähdä vapaa ja epävirallinen kanssakäyminen nuorten kanssa nuorten omalla maaperällä, koska nuoret eivät koe sitä viranomaiskontaktina. Etuna on myös se, että aikuinen on aina läsnä ja nuori saa tarvittaessa kysyä aikuisen mielipidettä mieltä askarruttaviin asioihin. Nuorisotalotyöllä tuetaan nuorissa piirteitä, jotka eivät koulumaailmassa ole näkyvillä. Sellaiset nuoret, jotka eivät ole koulussa esillä, hyötyvät tästä eniten. Tilatyötä tehdään nuorten ehdoilla ja se onkin nuorta kannustavaa ja nuorille vapaaehtoista. (Santa 2006, 39.) Nuorisotyöntekijä pystyy tukemaan nuorten yksityisyyttä ja vapautta. Nuorisotyöntekijät voivat työskennellä keskustelemalla ja tekemällä pieniä päätöksiä yhdessä nuorten kanssa. Toinen vaihtoehto on työskennellä liian järjestelmällisesti ja nuorten kannalta epätasa-arvoisesti. (St Croix 2010, 152.)

Liian systemaattinen ja säännöllinen eteenpäin ohjaus voidaan nähdä haittana tilatyössä. Koska nuoret ovat tiloilla omalla vapaa-ajallaan, he voivat nähdä sen liian kontrolloituna. Lisäksi ohjaajan rooli voi jäädä liian pieneksi. Kontaktit nuorten kanssa jäävät pinnallisiksi, koska nuoret haluavat rentoutua ja tehdä mieleisiään asioita. Myös ryhmädynamiikka ja kaveripiirin luomat paineet voivat olla haitaksi toiminnan luonteelle. Haittana voi nähdä myös viranomaisyhteistyön heikkouden, koska nuorisotyöntekijän toimenkuvaa ei välttämättä pidetä tärkeänä muiden viranomaisten keskuudessa. (Santa 2006, 39.)

3.1 Avointen ovien toiminta

Nuorisotalojen rakentaminen Suomeen aloitettiin sotien jälkeen. Nuoriso alkoi eriytyä omaksi ryhmäkseen 1950- ja 1960-luvuilla. Suuret nuorisojoukot aiheuttivat häiriöitä

julkisilla paikoilla ja sen vuoksi nuoret haluttiin pois kaduilta harrastusten pariin. Tarpeeseen syntyivät avoimet nuorisotilat. Helsinkiin perustettiin vuonna 1957 Hakakerho, joka oli ensimmäinen kunnallinen avointen ovien kerho Suomessa. Se saavutti suuren suosion ja sinne tehtiin opintomatkoja eri puolilta Suomea. Esikuvina suomalaisille avointen ovien kerhoille olivat Ruotsissa ja Norjassa toimivat nuorisokahvilat. Avoin nuorisotoiminta sai esikuvan amerikkalaisesta settlementiliikkeestä. Toiminnan periaatteena oli korostaa itsehallintoa sekä nuorten demokraattisia vaikutusmahdollisuuksia. Avointen ovien kerhotoiminnan kautta haluttiin tarjota nuorille neutraali ja poliittisesti sitoutumaton kokoontumispaikka. (Kemppinen 2000, 40–41.)

Avointen ovien toiminta tarkoittaa sellaista nuorisotoimintaa, johon kaikilla nuorilla on mahdollisuus tulla mukaan. Se sekoitetaan joskus avointen ovien kerhotoimintaan, joka kuitenkin on vain osa varsinaista toimintaa. Perinteisesti avointen ovien toimintaa ovat järjestäneet julkinen sektori sekä seurakunnat. Toiminta järjestetään nuorisotaloilla ja -tiloilla tiettyinä, sovittuina aikoina. Se tarjoaa nuorille paikan, jonne heillä on mahdollisuus tulla viettämään vapaa-aikaansa. Tavoitteena on pitää toiminnan kynnyksen matalana, jotta mahdollisimman moni nuori tulisi mukaan. Suurin kohderyhmä on alle 18-vuotiaat nuoret. (Kemppinen 2000, 41–42.)

Avointen ovien toiminnan sisältö voi vaihdella suuresti niin kasvatuksellisilta tavoitteiltaan kuin toiminnallisilta ohjelmakokonaisuuksiltaan. Olipa toiminta itseohjautuvaa tai ohjattua, pääasia on, että sille on asetettu selkeät tavoitteet. Tavoitteellinen toiminta on nuorille antoisaa, sillä he ovat palvelun käyttäjiä. He aistivat herkästi, vastataanko toiminnalla heidän tarpeisiin vai onko se vain oleilua nuorisotilalla. Toki oleilullakin on merkityksensä, mutta sen ei tulisi olla itsetarkoitus. Nuoriso pitää toiminnasta ja toiminnallisuudesta, mutta se vaatii järjestelyjä ja suunnitelmallisuutta nuorisotyöntekijältä. (Kemppinen 2000, 43.)

On pohdittu, että perinteinen avointen ovien toiminnan käsite ei kuvaa enää nuorisotiloilla tehtävää työtä. Sitä pidetään vanhentuneena ilmaisuna ja sen tilalla tulisi käyttää pikemminkin tilatyön käsitettä. Nuorisotilatyö painottaa nuoren elämänhallinnan tukemista ja sen kautta työntekijän ja nuoren kohtaamisen kokonaisvaltaista luonnetta. Siinä korostuu myös nuorisotyön luonne tavoitteellisena, vuorovaikutuksellisenä ja yhteisökasvatuksellisenä toimintana. Vuorovaikutuksen ja yhteisökasvatuksen korostamisen myötä painottuu myös nuorisotyön kasvatuksellinen tehtävä sekä nuorisotyöntekijän rooli ammattikasvattajana. Tilatyöntekijä ei pelkästään kuuntele ja ole

läsnä, vaan rooliin yhdistyy myös kasvattajan ja kasvatettavan välisen dialogin tematiikka. (Kylmäkoski 2008, 395.)

3.2 Tilatyön ja avointen ovien merkitys nuorille

Viime vuosina tilatyö on saanut lukuisia uusia määritelmiä. Nuorisotilat eivät nykyisin ole enää pelkästään nuorten ajanviettopaikkoja. Ne ovat muuttuneet paikoiksi, joissa nuori voi kohdata turvallisia ja merkityksellisiä aikuisia, opetella suvaitsevaisuutta tai rikkoo sukupuolisidonnaisuuteen liittyviä ennakkoluuloja. Sosiaalisesta tilasta kattoineen, lattiaineen ja seinineen on tullut nuorisotyön väline. (Kylmäkoski 2008, 400–401.)

Perinteisesti on ajateltu nuorisotilan tarjoavan nuorille erilaisia vaihtoehtoja vapaa-ajanviettoon ja energian purkamiseen. Ilman tätä kanavointia nuoren toiminta voisi suuntautua itselle tai ympäristölle haitalliseksi. Nuorten aktivointi ja motivointi on tilalla työskentelevän nuorisotyöntekijän tehtävä. Tavoitteena on auttaa nuoria purkamaan energiaa niin ympäristön kuin nuoren itsensä kannalta myönteisellä tavalla, mikä on haasteellista. Nuoret saattavat oleskella tiloilla passiivisesti, koska he eivät keksi tekemistä. On kuitenkin mahdollista, että toiminta tilalla muuttuu ohjaajalähtöiseksi, johon kaikki nuoret eivät mielellään osallistu. Toisaalta on tarpeellista tarjota toimintaa, koska nuorten joukossa on myös heitä, jotka tarvitsevat mahdollisuuksia erilaisiin toimintoihin. Koska lasten ja nuorten maailma on nykyään kovin kiireistä, on hyvä tarjota nuorille paikka, jossa he saavat olla rauhassa. Samalla he voivat tavata kavereita ja kivoja aikuisia sekä keskustella nuorille tärkeistä asioista. Yleisimpänä syynä nuorten tiloilla käyntiin pidetään edelleen kavereiden tapaamista ja heidän kanssaan pelaamista. (Kylmäkoski 2008, 400–401.)

Pieni osa nuorisotiloilla käyvistä nuorista tarvitsee erityistä tukea. Suurimmalle osalle nuorista nuorisotila on väliaikainen kavereiden tapaamispaikka. Peruskoulun loppumisen jälkeen on luonnollista, että nuori lakkaa käymästä tiloilla. Uudet haasteet ja tavoitteet nuoren elämässä ovat silloin etusijalla. (Santa 2006, 39.)

4 KUNNALLINEN NUORISOTYÖ

Kunnallisen nuorisotyön yksi tärkeimmistä perustehtävistä on nuorten kanssa tehtävä perusnuorisotyö. Perusnuorisotyöhön kuuluu tiedotus ja neuvonta, jota tarjotaan kaikille nuorille. Lisäksi atk-palvelujen, harrastusmahdollisuuksien, kerhotoiminnan tarjoaminen sekä erilaisten nuorten tilaisuuksien järjestäminen ja ohjaus ovat osa kunnallista perusnuorisotyötä. Tärkeänä osana on myös nuorisotilatoiminnan ylläpito ja ohjaus sekä nuorten osallisuus- ja vaikuttamismahdollisuuksien edistäminen. (Cederlöf 2004, 51.)

Kunnalliset nuorisotyöntekijät tekevät perusnuorisotyötä. Nuorisotyön ydin on kasvatuksessa ja inhimillisessä kasvussa yhteiskunnan jäsenenä. Perustehtäviä ovat sosiaalinen vahvistaminen sekä edistää aktiivista kansalaisuutta. Voidaan sanoa, että se on kahden ääripään, syrjäytymisen ja aktiivisen kansalaisuuden, välissä tapahtuvaa toimintaa. Toimivaan nuorisotyöhön tarvitaan eri toimijoiden vuorovaikutusta sekä roolien tietoista rinnakkaisuutta yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi. Keskeisiä yhteistyökumppaneita ovat seurakuntien ja kansalaisjärjestöjen nuorisotyö, liikunnan ja kulttuurin toimijat, koulut, työvoima- ja elinkeinotoimi sekä sosiaali- ja terveystoimi. Eri nuorisotalan järjestöt ja ryhmät, joita kunnat tukevat, täydentävät kuntien tekemää nuorisotyötä. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry.)

Lisäksi kunnalliseen perusnuorisotyöhön sisältyy erityisnuorisotyö. Sillä tarkoitetaan yksilöllistä, nuoren tarpeisiin vastaavaa ohjausta ja neuvontaa. Erityisnuorisotyötä tehdään haasteellisissa elämäntilanteissa olevien nuorten kanssa. Tavoitteena on nuorten elämänhallinnan tukeminen ja yhteiskunnassa toimiminen täysivaltaisena jäsenenä. Etsivä nuorisotyö on yksi erityisnuorisotyön muoto. (Cederlöf 2004, 51.)

Kunnallisen nuorisotyön keskeisiä tehtäviä on myös nuorisotyön ja -toiminnan tuottaminen ja toiminnanohjaus. Siihen sisältyy perusnuorisotyöhön liittyvät hallinnolliset toiminnat, tiedottaminen, koordinointi ja organisointi. Toiminnanohjausta ja tuottamista tehdään monialaisessa yhteistyössä. Näin pystytään kehittämään nuorisotyötä ja -toimintaa sekä ohjausta. (Cederlöf 2004, 51.)

Yhtenä osa-alueena kunnallisessa nuorisotyössä on nuorisopolitiikka. Tarkoituksena on koota tietoja nuorten elinoloista, tilanteista, tarpeista ja toiveista. Saaduilla tiedoilla pyritään parantamaan nuorten elinoloja ja vuorovaikutusta yhdessä päättäjien sekä

muiden toimijoiden kanssa. Tavoitteena on saada nuoria mukaan päätöksentekoon ja vaikuttamaan toimintaan ja tarjottuihin palveluihin. (Cederlöf 2004, 51.)

Nuorisotyön toteutuksesta vastuussa ovat valtio sekä kunnat, joiden pyrkimyksenä on parantaa nuorten elinoloja sekä luoda edellytyksiä nuorten kansalaistoiminnalle (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry). Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset vastaavat alueellisista nuorisotoimista (Elinkeino-liikenne- ja ympäristökeskus 2010). Kuntien tehtävänä on huolehtia nuorten paikallisyhdistysten ja toimintaryhmien avustamisesta, nuorisotilojen ylläpidosta sekä erityisnuorisotyöstä. Kunnat vastaavat nuorisotyön toteuttamisesta yhdessä nuorisoyhdistysten ja muiden nuorisotyötä tekevien yhteisöjen kanssa. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry.)

Jotta kunnallinen nuorisotyö olisi laadukasta, tulee sen vastata nuorten tarpeisiin ja toiveisiin. Laadukas työ mahdollistaa sekä tarjoaa avoimen toiminnan kaikille nuorille. Työhön kuuluvat nuorten toiminnan ja elinolojen seuraaminen, tuen ja ohjauksen antaminen sekä tarvittaessa väliintulojen tekeminen. Laadukkaalla työllä tuetaan nuorten mahdollisuuksia vaikuttaa nuoriin liittyvien asioiden päätöksenteossa eri toimijoiden kanssa. (Cederlöf 2004, 53.)

Nuorisotyöntekijät ovat tekemisissä nuorten kanssa nuorten omalla vapaa-ajalla. Kontaktit syntyvät siis nuoren omien toiveiden ja tarpeiden mukaan. Kontaktit ovat yleensä epämuodollisia. Koska nuorisotyössä korostuu vahvasti yhteistyö eri toimijoiden kanssa, vaatii se nuorisotyöntekijöiltä asiantuntemusta ja ammatillista osaamista. Kuntien nuorisotoimissa työskentelee yhteensä noin 3 400 henkilöä. Osa heistä toimii myös muissa kuin nuorisotyön tehtävissä. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry.)

4.1 Iisalmen kaupungin nuorisopalvelut

Iisalmen kaupungin nuorisopalvelut on yksi vapaa-aikapalvelukeskuksen palvelualueista. Vapaa-aikatoimi sisältää tukipalvelut, vapaa-aikapalvelut sekä vapaa-aika-alue- ja tilapalvelut. Iisalmessa vapaa-aikajohtajana toimii Pekka Partanen. Toiminta-ajatuksena vapaa-aikapalvelukeskuksessa on iisalmelaisten fyysisen ja henkisen kasvun sekä hyvinvoinnin ja omatoimisuuden edistäminen. Tavoitteiden saavuttamiseksi vapaa-aikapalvelukeskus tuottaa tasokkaita liikunta- ja nuorisopalveluja. Lisäksi tarkoituksena on tukea vapaata harrastustoimintaa, huolehtia toimintaedellytyksistä sekä kannustaa omatoimisuuteen. (Immonen 2011.)

Vapaa-aikapalvelukeskuksessa työskentelee yhteensä noin 30 henkilöä. Nuorisopalveluissa on kolme vakituista työntekijää, yksi työsuunnittelija sekä ostopalveluna Nuorten Palvelu Ry:ltä työttöydenohjaaja. Nuorisopalveluilla on käytössään kolme tilaa, joista kaksi on omia tiloja ja yksi seurakunnan omistama. Jokaisella nuorisotilalla on omat erityispiirteensä. Keskustassa sijaitseva nuorisotalo on tilana suurin ja sieltä löytyy mahdollisuus käyttää bänditiloja. Nuorisotalolla on myös nuorisopalvelujen toimisto ja kesätyötoiminnan infopiste. Kangaslammin nuorisotuvalla on muun muassa snooker-pöytä ja sen läheisyydessä on lähiliikunta-alue. Nuorisotalolla sekä Kangaslammin nuorisotuvalla nuorilla on käytettävissään myös Internet. Peltosalmen nuorisotilalta Internetin käyttömahdollisuus puuttuu. Peltosalmen nuorisotila on kooltaan pienin. (Immonen 2011.)

Perinteisen nuorisotilatoiminnan (avointen ovien toiminta sekä kerhot) lisäksi tiloilla järjestetään teemailtoja, nuorten kesätyötoimintaa sekä kehitysvammaisten iltoja. Kaupungin nuorisopalvelut on mukana myös katupäivystystoiminnassa. Vetovastuu toiminnasta vaihtuu vuosittain. Iisalmen kaupungin nuorisopalvelut tekee yhteistyötä monen eri tahon kanssa. Yhteistyöverkoston kuuluu muun muassa peruskoulut, lukio ja ammatilliset oppilaitokset, hankkeet ja projektit, järjestöt ja vapaaehtoiset, seurakunta, sosiaalitoimi, terveydenhuolto, poliisi, ELY-keskus ja TE-toimisto. (Immonen 2011.)

Nuorisopalvelujen työntekijät ovat laatineet eettiset ohjeet, jotka ohjaavat työntekijöiden toimintaa. Näitä ovat luottamuksellisuus, oikeudenmukaisuus, ammatillisuus, yksilöllisyys ja tasavertaisuus. Nuorten kanssa työskennellessä periaatteina on olla luottamuksen arvoisia aikuisia, nuorten tasapuolinen ja yksilöllinen huomiointi, nuorisotyöntekijän ja aikuisen roolin omaksuminen sekä tasavertainen työskentely nuorten kanssa. (Immonen 2011.)

Vapaa-aikapalvelukeskus laatii vuosittain toiminnalleen strategiset tavoitteet, määrätavoitteet (kävijämäärät) sekä laatutavoitteet. Nuorisopalvelujen tavoitteet perustuvat nuorisolakiin. Tavoitteita tarkistetaan neljännesvuosittain. Vuonna 2011 laatutavoitteina nuorisopalveluissa on verkkoviestinnän, nuorten osallisuuden ja vaikuttamismahdollisuuksien sekä tiedotuksen kehittäminen. Vuodelle 2012 on hahmoteltu tavoitteiksi etsivän nuorisotyön kehittäminen nuorisolakimuutoksen ja monialaisen yhteistyön pohjalta. Lisäksi on suunniteltu nuorisotilojen toiminnan kehittämistä sekä tiedotuksen kehittämistä. (Immonen 2011.)

Tulevaisuuden haasteena nähdään nuorten siirtyminen tiloilta pois muihin paikkoihin viettämään vapaa-aikaa. Myös lisäalassa on pohdittu, pitäisikö nuorisopalvelujen siirtyä nuorten perässä kauppakeskuksiin. Toinen iso haaste on nuorisotyön siirtyminen verkkoon. Nykyään puhutaan verkkonuorisotyöstä. Lisäalassa on jo siirrytty käyttämään sosiaalista mediaa nuorisotyön välineenä. Yhtenä iltana viikossa nuorisohjaaja on tavoitettavissa verkossa. Haasteena on myös nuorten huomiointi yksilöinä ryhmän sisällä. Tulevaisuudessa haasteena nähdään kansainvälinen toiminta sekä monikulttuurisuus. Ikuisena haasteena on resurssien riittävyys. (Immonen 2011.)

4.2 Nuoret vaikuttajina

Kaikissa Euroopan maissa ei ole ollenkaan nuorisolakia. Suomi on yksi niistä harvoista maista, jossa nuorisotyö on lailla määritelty. Sotien jälkeisessä Suomessa rakennettiin hyvinvointiyhteiskuntaa, jossa katsottiin tärkeäksi nuorisotyön saattaminen kunnallisten palvelujen piiriin. Kunnallinen nuorisotyö on nuorisolainsäädännössä keskeinen asia. Kunnan tehtäviä on säädetty nuorisotyön osalta uudessa laissa entistä tarkemmin. (Aaltonen 2009, 12.)

Nuorisolailla pyritään tukemaan nuorten kasvua ja itsenäistymistä. Lailla edistetään nuorten kasvua aktiivisiksi kansalaisiksi ja sosiaalista vahvistamista. Tavoitteena on myös nuorten kasvu- ja elinolojen parantaminen. Lähtökohtia tavoitteiden saavuttamisessa ovat nuorisolain mukaan yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo, monikulttuurisuus ja kansainvälisyys, terveet elämäntavat sekä ympäristön ja elämän kunnioittaminen. (Aaltonen 2009, 24.)

Aktiivisella kansalaisuudella tarkoitetaan nuorten tavoitteellista toimintaa kansalaisyhteiskunnassa. Se koskettaa koko ikäluokkaa ja se on yhteisön jäsenyyttä. Aktiivinen kansalaisuus mielletään harrastamisena, osallistumisena sekä leikkimisenä ja iloisenä toimintana yhdessä. Aktiivinen kansalaisuus tarkoittaa erilaisia toimintoja yhteiskunnassa. Siihen liittyy erilaiset elämäntapavalinnat sekä yhteiskunnallinen aktivismi. Sosiaalinen vahvistaminen koskettaa syrjäytymisvaarassa olevia. Se on prosessinomainen kokonaisuus, jolla pyritään asteittain parantamaan nuoren elämäntilannetta ja -hallintaa. Sosiaalisella vahvistamisella tavoitellaan aktiivista kansalaisuutta. (Aaltonen 2009, 25–26.)

Nuorisolain lisäksi perustuslaissa 6. §:ssä sanotaan, että lapsia on kohdeltava tasa-arvoisesti yksilöinä. Heidän tulee saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin kehitys-

tasonsa mukaisesti. Kuntalain 27 § mukaan on valtuuston huolehdittava kunnan asukkaiden ja palvelujen käyttäjien edellytyksistä osallistua ja vaikuttaa kunnan toimintaan. Myös perusopetuslaissa ja -suunnitelmassa on teoreettiset mahdollisuudet liittää lasten ja nuorten vaikuttaminen osaksi koulutyötä. (Gretschel 2008, 243.)

Lainsäädännössä sanotaan monella eri tavalla, että lasten ja nuorten mielipiteitä on kuultava. Siitä huolimatta vain niin sanotut asiantuntijat tekevät päätöksiä. Nuoret ovat edelleen palvelujen käyttäjän ja asiakkaan roolissa. Rooleja pitäisi saada muutettua. Nuorten tulisi päästä vakavasti otettaviksi kunnallisiksi toimijoiksi ja kuntien tulisi muuttua enemmän nuorten näköisiksi. Nuorten tarve tulla kuulluksi vaihtelee yksilöllisesti. Jollekin riittää se, että saa ideansa kerrottua ja lopusta huolehtii koneisto. Toinen haluaa olla mukana toteuttamassa ideoista syntyneitä hankkeita. On siis nuorten itsensä arvioitavissa, onko heitä todella kuultu. (Gretschel 2008, 243–245.)

Yhteiset keskustelut nuorisotilalla ovat osa nuorisotyön ydintä. Harva nuori keskustelee omista asioistaan aikuisen kanssa koko kouluaikanaan puolen tunnin ajan. Toimivalla keskustelukulttuurilla asioiden puheeksiotto on helpompaa myös yhteisön tasolla. Keskusteluilla edistetään myös nuorten syvällisempiä tunteminen. Nuorten osallisuus ja vaikuttaminen syntyy vuorovaikutuksesta. (Gretschel 2008, 248.)

Osallistumisella ja vaikuttamisella muodostuva osallisuus on tärkeää. Se kehittää kansalaisten aktiivisuutta ja poliittisia kykyjä. Osallisuus on tärkeää myös nuorille. Koulu, lähiympäristö ja nuorisotalo muodostavat ison osan nuoren identiteetistä. Nuori ei koe oman tekemisen ja omistamisen riemua, jos kaikki hänen kohtaamansa asiat ovat jonkun muun muokkaamia. Nuoresta voi kasvaa irrallinen ja tarpeeton. (Gretschel 2008, 256–257.)

Anu Gretschelin (2011) tekemän tutkimuksen tarkoituksena on kehittää nuorisotalojen avointa toimintaa nuorten osallisuuden ja nuorten näkökulmasta. Osallisuuden kehittämisellä tarkoitetaan tässä tapauksessa talon yhteisöllisyyden tilan arviointia sekä tasa-arvoisiksi tarkoitettujen toimintatapojen vaikuttavuuden pohdintaa. Kyseessä on monivuotinen toimintatutkimus, jossa kehittämisen pohjaksi kerättiin ryhmäkeskusteluaineistoa sekä nuoriso-ohjaajilta että nuorisotaloilla käyville nuorilta. Tutkimus tehtiin yhteensä 12 nuorisotalolla Helsingissä ja Kajaanissa.

Tutkimuksen tavoitteena oli ottaa nuoret mukaan nuorisopalvelujen kehittämiseen nuorisotalon sisällä. Kehittämisen kohteena on nuorisotalon avoin toiminta ja sen

mahdollistama nuorten osallisuus eli nuorisopalvelujen tuottaminen ideointivaiheesta arviointiin. Tavoitteena oli edistää nuorisotalojen toimintaa tasa-arvoisina pienyhteisöinä sekä paikkoina, joissa nuoret voivat vaikuttaa myös muihin heitä koskeviin asioihin kunnassa. Mahdollisuus siihen tulisi tarjota niillekin nuorille, jotka eivät ole entuudestaan aktiivisia nuorisopalvelujen käyttäjiä, koska kaikkien mahdollisuuksia vaikuttamiseen tulisi edistää. (Gretschel 2011.)

Tutkimuksessa selvitettiin, mitä nuoret tekevät nuorisotalolla. Tulosten mukaan toiminnan voi jakaa yhdessä tekemiseen ja yhdessä olemiseen. Yhdessä tekemiseksi nuoret kokevat erilaiset harrastusmahdollisuudet, joita nuorisotalo tarjoaa. Yhdessä olemista puolestaan on kavereiden kanssa oleilu, jutteleminen, television katselu ja syöminen. Tutkimuksen mukaan nuoret eivät ole päässeet taloilla sitoutuneen toimijan rooleihin. He eivät kannu vastuuta toiminnasta tai sen organisoinnista. He eivät ole mukana arvioimassa toimintaa eivätkä osallistu sen kehittämiseen. Yksi syy siihen on puolesta tekemisen kokemus, on totuttu siihen, että kaiken saa valmiina eikä itse tarvitse osallistua suunnitteluun tai toteuttamiseen. (Gretschel 2011.)

Tutkimuksen mukaan nuorten osallisuus onnistuu vain valtaa ja toimintamahdollisuuksia jakamalla. Nuoret pitää ottaa kehittämistoimintaan mukaan ideointivaiheesta lähtien. Nuorilla on asiantuntemusta heitä koskevista asioista sekä potentiaalia toimia yhteisön hyväksi. Se pitäisi suunnata nuorisotalotoiminnan kehittämiseen. Keskiössä on siis nuorisotalon yhteisöllisen toimintakulttuurin kehittämistarve. Erityisesti uusien nuorten on vaikea tulla mukaan toimintaan, koska heitä ei huomioida nuorisotaloilla. (Gretschel 2011.)

Kaikkien nuorten ja lasten tunne omasta tärkeydestään ihmisenä on tärkeää. Lapset ja nuoret ovat myös pienenevä ikäluokka ja he varttuvat koko ajan. Kunnallisen elämän tulisi koskettaa myös nuorten ikäluokkaa. Jos lähiympäristön vaikutusmahdollisuudet mielletään aikuisuuteen kuuluvaksi puoluepolitiikaksi, tulevaisuuden kuntalaiset ovat omaan napaansa tuijottavia kuluttajia. Kiinnostus yhteisiin asioihin ei toki synny automaattisesti, vaan siihen pitää kasvaa. (Gretschel 2008, 257.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

Opinnäytetyön aihetta etsiessämme pidimme tärkeänä sen hyödyllisyyttä työelämälle. Opinnäytetyössä selville saadut asiat voisivat parantaa käytännön työn laatua. Omat kiinnostuksen kohteetkin vaikuttivat aiheen etsimiseen ja valintaan. Meitä molempia kiinnostava kohderyhmä oli nuoret, joten oli luontevaa aloittaa työskentely yhdessä. Mietimme eri toimijoita, jotka työskentelevät nuorten parissa ja lopulta saimme toimeksiannon lisälmen kaupungin nuorisopalveluilta.

Toimeksiantajan aihetoivomuksena oli selvittää avointen ovien toiminnan kehittämistarvetta. Tutkimus toteutettiin nuorten näkökulmasta. Nuorisopalvelut tekee jokaisella tilalla oman asiakastyytyväisyyskyselyn joka vuosi, mutta se tavoittaa vain ne nuoret, jotka käyvät tiloilla. Meidän tavoitteenamme oli tavoittaa nuoria monipuolisemmin, myös heitä, jotka eivät aktiivisesti käytä kunnallisia nuorisopalveluja. Tutkimuksella saadaan kokonaisvaltaisempi kuva avointen ovien toiminnan kehittämistarpeesta.

Opinnäytetyössä oli tarkoitus selvittää avointen ovien toiminnan kehittämistarvetta lisälmen kaupungin nuorisopalveluille nuorten näkökulmasta. Tarkoituksena oli myös selvittää, mitä nuoret tietävät avointen ovien toiminnasta. Lisäksi tarkoituksena oli saada selville, mitä mieltä nuoret ovat avointen ovien toiminnasta. Halusimme saada selville, vaihteleeko esimerkiksi tietämys nuorille tarjotusta toiminnasta iän ja sukupuolen mukaan. Meitä kiinnosti, mistä he saavat tietoa heille tarjotusta toiminnasta.

Tutkimusongelmat:

Miten paljon nuoret tietävät avointen ovien toiminnasta?

Millaisena nuoret näkevät avointen ovien toiminnan?

Mitä kehitettävää nuoret näkevät avointen ovien toiminnassa?

Yksi tärkeimmistä asioista on se, että tutkimus antaa lisälmen kaupungin nuorisopalveluille mahdollisuuden kehittää toimintaansa saaduilla tuloksilla. Lisäksi on tärkeää, että nuoret saavat tuoda ilmi omia mielipiteitään ja tulevat kuulluksi. Tavoitteena on tutkimuksesta saatujen tulosten perusteella kohdentaa nuorisopalveluja nykyistä paremmin eri-ikäisille nuorille. Nuorille suunnattuja palveluja voidaan kehittää monipuolisemmiksi nuorten esittämien mielipiteiden perusteella.

Tutkimus toteutettiin kvantitatiivista tutkimusmenetelmää käyttäen. Tiedonkeruuvälineenä käytettiin kyselylomaketta, koska tutkimuksen kohderyhmä oli laaja ja tällä

tavalla aineistoa saatiin kerättyä kattavasti. Saatu aineisto analysoitiin käyttäen SPSS-tilasto-ohjelmaa. Tutkimuksesta saadut tulokset esitetään tämän raportin lopussa.

5.1 Tutkimusmenetelmä ja tutkimuksen kohderyhmä

Opinnäytetyön tutkimusmenetelmänä on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus. Määrällisessä tutkimuksessa on tärkeää olla riittävästi havaintoyksikköjä, jotta tutkimustulokset ovat luotettavia ja jotta voidaan tehdä yleistyksiä perusjoukosta (Alkula, Pöntinen & Ylöstalo 2002, 118–119). Kaikkia perusjoukkoon kuuluvia ei ole taloudellisesti järkevää tutkia. Kattavalla otoksella perusjoukosta saadaan tarvittava määrä tutkittavaa aineistoa. Tutkimus toteutettiin puolistrukturoidulla kyselylomakkeella (liite 1). Kyselylomakkeen laadinnan perustana on tutkimusongelma. Lomakekyselyllä tutkimus voidaan jakaa osa-alueisiin. Kysymykset nousevat teoriasta, joka on tutkimuksen tietoperusta. Tällöin saatuja vastauksia on mahdollista peilata työn teoreettiseen pohjaan ja saadaan vastauksia tutkimusongelmiin. (Kananen 2008, 13–14.)

Tutkimuksen kohderyhmänä olivat 13–18-vuotiaat iisalmelaiset nuoret, koska nuorisotiloilla kävijöistä valtaosa kuuluu tähän ikäryhmään toimeksiantajan mukaan. Vuonna 2010 lisalnessa oli yhteensä 1 529 kohderyhmään kuuluvaa nuorta (Tilastokeskus). Koska kohderyhmä on laaja, kyselytutkimuksen avulla saimme luotettavaa tietoa. Emme pystyneet kohderyhmän laajuuden vuoksi toteuttamaan kyselyä kaikille siihen kuuluville, joten päädyimme käyttämään ryväsotantaa. Sitä käytetään yleensä suurissa haastattelututkimuksissa. Otos säilyy mahdollisimman edustavana, mutta tiedon keruun kustannukset pieninä. Ryväsotanta on hyödyllinen myös silloin, kun tutkijoilla ei ole kattavaa listaa kaikista havaintoyksiköistä. (Menetelmäopetuksen tietovaranto KvantiMOTV 2003.) Tarkoituksena oli saada mahdollisimman monipuolinen ja kattava perusjoukko, jolle tutkimus kohdennettiin, jotta saataisiin luotettavaa tietoa. (Ks. Alkula ym. 2002, 106.) Teimme kyselyt Juhani Ahon ja Kauppi-Heikin yläkoululaisille. Kysely toteutettiin yhdelle luokkaryhmälle jokaiselta vuosiluokalta (7.–9. luokat). Yläkoulukäiset eivät kuitenkaan riittäneet kattamaan valitsemaamme kohderyhmää, joten teimme kyselyitä myös lisalmen lyseolla sekä Ylä-Savon ammattiopistolla käyttäen kyselyn toteutuksessa samaa logiikkaa kuin peruskouluissakin.

5.2 Tutkimusaineiston hankinta

Kyselylomakkeessa oli yhteensä 15 kysymystä ja kolme osiota. Ensimmäisessä osiossa oli kolme kysymystä, joilla kysyttiin vastaajien taustatietoja eli sukupuolta, ikää ja senhetkistä koulua. Toisessa osiossa oli viisi kysymystä, joilla tiedusteltiin nuorten tietämystä nuorisotyöstä lisälnessä ja käymisestä nuorisotiloilla. Kolmas osio koostui kuudesta monivalintakysymyksestä, jotka olivat väittämien muodossa, joihin käytettiin Likertin asteikkoa. Likertin asteikolla selvitetään, kuinka paljon vastaaja on samaa mieltä tai eri mieltä väittämän kanssa (Vilkkä 2007, 46). Asteikko on usein viisiportainen, mutta poistimme neutraalin ”en osaa sanoa” -vaihtoehdon pois asteikolta. Tällä tavalla positiivisten ja negatiivisten vaihtoehtojen vertaaminen keskenään helpottuu aineistoa analysoitaessa. Kyselylomake päättyi lomakkeen yhteen ainoaan avoimeen kysymykseen. Sen tarkoituksena oli tarjota nuorille mahdollisuus kehittämisehdotusten antamiseen lyhyesti ja nimettömästi. Kyselylomake ei ollut kovin pitkä ja kysymysten asetteluun käytettiin aikaa. Nuoret eivät välttämättä ole aina kovin motivoituneita vastaamaan kyselyihin, joten tällä pyrittiin varmistamaan se, että nuoret jaksavat osallistua. Testasimme kyselylomakkeen Peltosalmen nuorisotilalla avointen ovien illassa. Testaukseen osallistui illan aikana tilalla käyneet nuoret. Teimme lomakkeeseen tarvittavat muutokset testauksen perusteella.

Tämän jälkeen olimme yhteydessä edellä mainittuihin kouluihin. Sovimme kyselyn toteutuksen ajankohdat ja toimitimme kouluille tutkimusluvut (liitteet 2–5). Kerroimme nuorille, keitä ja mistä olemme ja mitä varten kyselyä tehdään. Pyrimme motivoimaan nuoria vastaamaan rehellisesti, koska suurin hyödynsaaja on nuoret itse. Kerroimme, että kyselylomakkeeseen vastataan nimettömästi. Emme tehneet kaikkia kyselyitä kerralla, vaan käytimme yhden päivän koulua kohti. Juhani Ahon koululta kyselyyn vastasi 56 oppilasta, Kauppi-Heikin koululta 59 oppilasta, Iisalmen lyseolta 70 oppilasta ja Ylä-Savon ammattiopistolta 28 oppilasta. Yhteensä siis 213 nuorta vastasi kyselyyn, joka on 13,9 prosenttia Iisalmelaisista 13–18-vuotiaista nuorista vuoden 2010 tilastotietojen mukaan (Tilastokeskus).

5.3 Tutkimusaineiston analysointi

Jokaisen kyselypäivän jälkeen kyselylomakkeet numeroitiin, arkistoitiin numerojärjestyksessä ja siirrettiin SPSS-tilasto-ohjelmaan, jolla aineisto analysoitiin. Tällä tavalla saimme siirrettyä aineiston tilasto-ohjelmaan pienemmissä erissä, joka helpotti tulosten käsittelyä, koska saimme runsaasti vastaustuloksia. Tulostimme kyselyn tulosten

perusteella muuttujien suorat jakaumat ja esitimme tulokset prosentteina. Ristiintaulukointia käyttäen analysoimme muuttujien välisiä suhteita.

Avoimen kysymyksen vastaukset analysoimme kirjaamalla vastaukset fläppitaululle. Saadut vastaukset ryhmiteltiin alakategorioiksi yhdistävän tekijän mukaan. Ryhmitteilyn jälkeen alakategoriat yhdistettiin yläkategorioiksi. Sen jälkeen yläkategoriat nimettiin yhdistävän teeman mukaan ja teimme yleistyksiä saaduista teemoista. Näin saimme koottua yhteen avoimen kysymyksen vastaukset.

6 TUTKIMUSTULOKSET

Kouluilta saatujen tietojen mukaan kyselyyn oli määrä vastata 248 oppilasta. Vastauksia saatiin 213 oppilaalta. Näin ollen vastausprosentiksi muodostui 85,9 prosenttia. Vastanneista 58,2 % oli tyttöjä ja 41,8 % poikia. Vastajista 12–15-vuotiaita oli 55,4 %, 16–18-vuotiaita 36,2 % ja yli 18-vuotiaita oli 8,5 %. Peruskoululaisia oli 54 %, lukiolaisia 32,9 % ja ammattikoululaisia 13,1 %.

TAULUKKO 1. Nuorten tietämys (%) sukupuolen mukaan

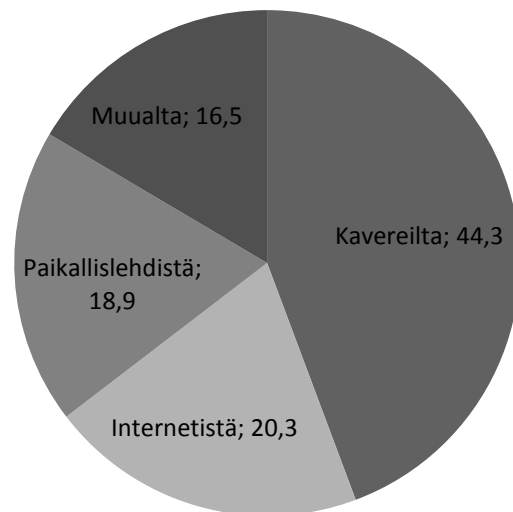
Miten hyvin tiedät lisälmen kaupungin tarjoamasta nuorisotyöstä?		
	Tyttö (<i>n</i> = 124)	Poika (<i>n</i> = 89)
En lainkaan	7,3	13,5
Melko vähän	35,5	43,8
Jonkin verran	48,4	39,3
Melko hyvin	7,3	3,4
Erittäin hyvin	1,6	0

Nuoret tietävät lisälmen kaupungin tarjoamasta nuorisotyöstä jonkin verran (44,6 %). Iso osa vastanneista ilmoitti tietävänsä melko vähän nuorisotyön tarjonnasta (39 %). Kokonaisuudessaan voidaan sanoa, että tietämys on heikohkoa. Ainoastaan 0,9 % vastanneista tietämys nuorisotyön tarjonnasta on erittäin hyvää. Vertailtaessa tietämystä poikien ja tyttöjen välillä, voidaan sanoa, että tyttöjen tietämys on suurempaa kuin poikien (taulukko 1). Kyselyn perusteella yli 40 % pojista tietää melko vähän lisälmen kaupungin nuorisotyöstä. Tytöistä lähes puolet tietää jonkin verran nuorisotyön tarjonnasta.

TAULUKKO 2. Nuorten tietämys (%) iän mukaan

Miten hyvin tiedät lisälmen kaupungin tarjoamasta nuorisotyöstä?			
	12–15 vuotta (<i>n</i> = 118)	16–18 vuotta (<i>n</i> = 77)	yli 18 vuotta (<i>n</i> = 18)
En lainkaan	8,5	10,4	16,7
Melko vähän	35,6	39	61,1
Jonkin verran	47,5	45,5	22,2
Melko hyvin	7,6	3,9	0
Erittäin hyvin	0,8	1,3	0

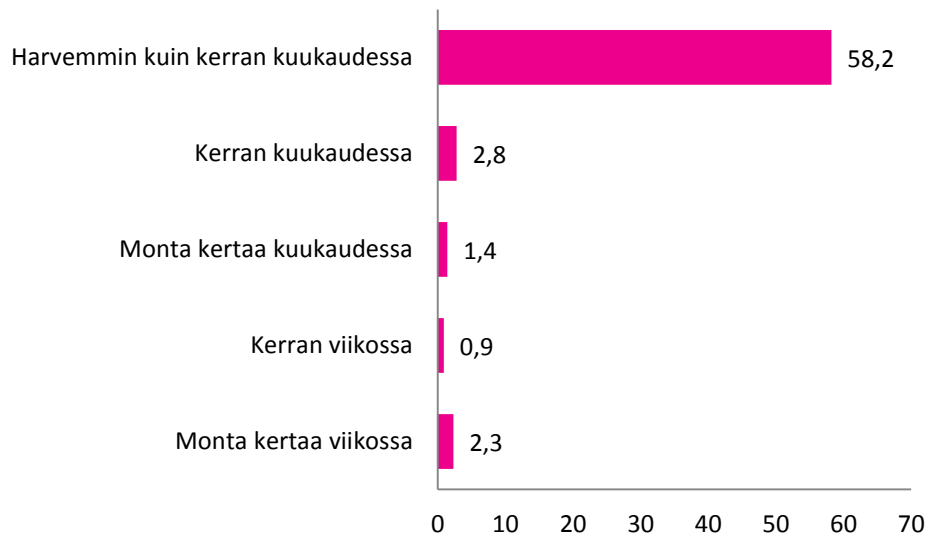
Kun tietämystä vertailtiin iän mukaan, yli 18-vuotiaista yli 60 % tietää melko vähän nuorisotyön tarjonnasta (taulukko 2). Nuoremmilla ikäryhmillä tietämystä on enemmän: 12–15-vuotiaista 47,5 % ja 16–18-vuotiaista 45,5 % ilmoitti tietävänsä asiasta jonkin verran.

KUVIO 1. Tiedonsaanti nuorille suunnatusta toiminnasta (*n* = 212)

Nuoret saavat tietoa nuorille suunnatusta toiminnasta eniten kavereilta (kuvio 1). Sukupuolella ei näytä olevan merkitystä; sekä tytöt (41,1 %) että pojat (48,9 %) saavat eniten tietoa kavereilta. Tietoa saadaan myös Internetistä (20,3 %) ja

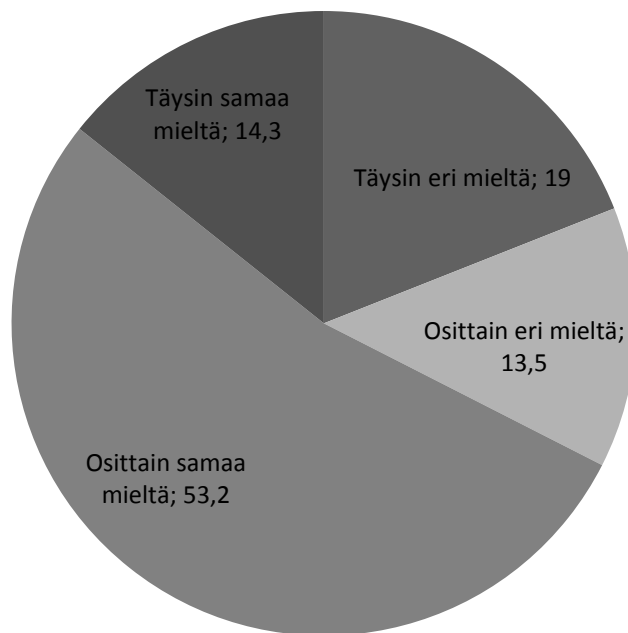
paikallislehdistä (18,9 %). Loput vastaukset (16,5 %) jakatuivat pääasiassa koululta ja nuorisotyöntekijöiltä saadun tiedotuksen välille.

Kaverit ovat suuressa roolissa tiedotuksen osalta. Tämä on yhteydessä myös siihen, että tärkeimpänä syynä nuorisotiloilla käymiseen on se, että kaveritkin käyvät siellä. Tätä mieltä oli 14,6 % vastanneista. Mukavan toiminnan vuoksi nuorisotiloilla käy 4,2 % vastanneista. Vastaajista 5,6 % ilmoitti tekemisen puutteen olevan syynä käyntiin nuorisotiloilla. Sijainnilla ei katsota olevan kovin suurta merkitystä käymiseen, vain 0,9 % vastanneista valitsi tämän vaihtoehdon. Muita syitä käymiseen olivat muun muassa Tytöt toimii -kerho sekä kesätyöinfossa asiointi.

KUVIO 2. Käyntikerrat (%) nuorisotiloilla ($n = 140$)

Kyselyn perusteella suurin osa vastaajista (58,2 %) käy avointen ovien illoissa harvemmin kuin kerran kuukaudessa. Tätä osaltaan selittänee se, että kyselyyn vastasi paljon sellaisia nuoria, jotka eivät käy ollenkaan nuorisotiloilla, kuten edellä käy ilmi (kuvio 2). Nuoret käyvät yleensä nuorisotalolla (16 %). Kangaslammilla kävijöitä oli 1,4 % ja Peltosalmella 0,9 %. Sellaisia nuoria, jotka eivät käy lainkaan nuorisotiloilla, oli 81,7 %. Syitä käymättömyyteen olivat muut harrastukset (26,8 %) ja kavereiden käymättömyys tiloilla (23,5 %). Muihin syihin (28,2 %) kuuluvat kiinnostuksen puute, viihtymättömyys, välinpitämättömyys, ulkopaikkakuntalaisuus, pitkä matka, pitkät koulupäivät sekä jaksaminen.

KUVIO 3. "Viihdyn nuorisotilojen avointen ovien illoissa" ($n = 138$)

Ne nuoret, jotka tiloja käyttävät viihtyvät jokseenkin hyvin avointen ovien illoissa (kuvio 3). Väitteeseen "Viihdyn nuorisotilojen avointen ovien illoissa" vastanneista 67,5 % olivat joko osittain tai täysin samaa mieltä väitteen kanssa. Täysin eri mieltä oli 19 % ja osittain eri mieltä 13,5 %. Parannusehdotuksia kysyttäessä nuoret eivät osanneet vastata. Ainoastaan muutamia ehdotuksia viihtyvyyden parantamiseen tuli. Ne koskivat ohjelman ja tekemisen lisäämistä, viikonloppuaukioloja, musiikin kuuntelua ja tapahtumien järjestämisä.

TAULUKKO 3. Nuorten viihtyvyys (%) sukupuolen mukaan

"Viihdyn nuorisotilojen avointen ovien illoissa"		
	Tyttö ($n = 80$)	Poika ($n = 58$)
Täysin eri mieltä	16,3	25,9
Osittain eri mieltä	16,3	13,8
Osittain samaa mieltä	58,8	53,4
Täysin samaa mieltä	8,8	6,9

Iso osa vastanneista kuitenkin koki, että avointen ovien illoissa on heille mielekästä tekemistä, sillä osittain samaa mieltä olevia oli 32,9 %. Täysin eri mieltä olevia oli 14,1 %. Työistä 58,8 % ja pojista 53,4 % oli osittain samaa mieltä väitteen kanssa. Pojat kokivat viihtyvyyden hieman huonommaksi kuin tytöt. Pojista täysin eri mieltä oli 25,9 %, tyttöjen vastaava luku oli 16,3 %. (taulukko 3).

TAULUKKO 4. Nuorten viihtyvyys (%) iän mukaan

”Viihdyn nuorisotilojen avointen ovien illoissa”			
	12–15 vuotta (<i>n</i> = 86)	16–18 vuotta (<i>n</i> = 48)	yli 18 vuotta (<i>n</i> = 4)
Täysin eri mieltä	20,9	16,7	50
Osittain eri mieltä	15,1	14,6	25
Osittain samaa mieltä	52,3	66,7	25
Täysin samaa mieltä	11,6	2,1	0

16–18-vuotiaat vastaajat kokivat viihtyvänsä parhaiten tiloilla. Heistä lähes 70 % oli osittain samaa mieltä edellä esitetyn väitteen kanssa. Vastaava luku 12–15-vuotiaiden keskuudessa oli 52,3 %. Yli 18-vuotiaista väitteeseen vastasi vain 4 henkilöä. Heistä 2 (50 %) oli täysin eri mieltä, 1 oli osittain eri mieltä ja 1 osittain samaa mieltä. Väitteen kanssa täysin samaa mieltä ei ollut siis yksikään yli 18-vuotias. Tästä voidaan päätellä, että täysi-ikäisyyden saavuttaneet harvemmin enää käyvät nuorisotiloilla. (taulukko 4).

TAULUKKO 5. Nuorten vaikuttaminen (%) iän mukaan

”Pystyn vaikuttamaan mielipiteilläni avointen ovien iltojen toimintaan”			
	12–15 vuotta (<i>n</i> = 81)	16–18 vuotta (<i>n</i> = 46)	yli 18 vuotta (<i>n</i> = 3)
Täysin eri mieltä	25,9	19,6	33,3
Osittain eri mieltä	23,5	28,3	0
Osittain samaa mieltä	40,7	43,5	66,7
Täysin samaa mieltä	9,9	8,7	0

Väitteen ”Pystyn vaikuttamaan mielipiteilläni avointen ovien iltojen toimintaan” kanssa osittain samaa mieltä oli 25,8 % vastanneista ja täysin samaa mieltä 5,6 %. Osittain eri mieltä oli 15 % ja täysin eri mieltä 14,6 %. Ikä ei suuresti vaikuta kokemukseen vaikuttamisesta (taulukko 5).

TAULUKKO 6. Nuorten vaikuttaminen (%) sukupuolen mukaan

”Pystyn vaikuttamaan mielipiteilläni avointen ovien iltojen toimintaan”		
	Tyttö (<i>n</i> = 76)	Poika (<i>n</i> = 54)
Täysin eri mieltä	18,4	31,5
Osittain eri mieltä	25	24,1
Osittain samaa mieltä	46,1	37
Täysin samaa mieltä	10,5	7,4

Tytöt kokevat pystyvänsä vaikuttamaan mielipiteillään paremmin kuin pojat (taulukko 6). Syitä siihen, miksi nuoret eivät pysty vaikuttamaan, olivat kiinnostuksen puute, käymättömyys ja oman mielipiteen pitäminen merkityksettömänä sekä se, että mielipiteen ilmaisemisella ei ole mitään vaikutusta asioihin. Nuoret kokivat mielipiteidensä huomioimisen avointen iltojen kehittämisessä melko hyvänä. Väitteen kanssa täysin samaa mieltä oli 6,1 % ja osittain samaa mieltä 27,7 %. Täysin eri mieltä oli 12,7 % ja 11,3 % oli osittain eri mieltä.

TAULUKKO 7. Tekemisen mielekkyys (%) sukupuolen mukaan

”Mielestäni nuorisotilojen ohjaajat järjestävät tarpeeksi tekemistä avointen ovien iltoihin”		
	Tyttö (<i>n</i> = 73)	Poika (<i>n</i> = 56)
Täysin eri mieltä	5,5	23,2
Osittain eri mieltä	9,6	12,5
Osittain samaa mieltä	61,6	42,9
Täysin samaa mieltä	23,3	21,4

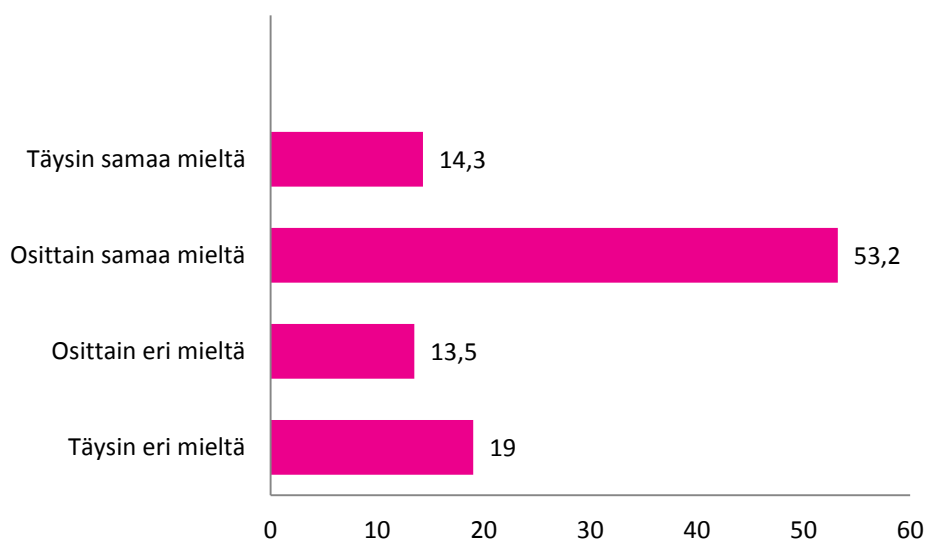
Vastanneista 13,6 % oli täysin samaa mieltä ja 32,4 % osittain samaa mieltä siitä, että nuorisotilojen ohjaajat järjestävät tarpeeksi tekemistä avointen ovien iltoihin. Ainoastaan 8 % oli täysin eri mieltä ja 6,6 % osittain eri mieltä asiasta. Tytöistä vain 5,5 % ovat täysin eri mieltä, mutta poikien vastaava luku on 23,2 % (taulukko 7).

TAULUKKO 8. Tekemisen mielekkyys (%) iän mukaan

”Mielestäni nuorisotilojen ohjaajat järjestävät tarpeeksi tekemistä avointen ovien iltoihin”

	12–15 vuotta (<i>n</i> = 82)	16–18 vuotta (<i>n</i> = 45)	yli 18 vuotta (<i>n</i> = 2)
Täysin eri mieltä	14,6	8,9	50
Osittain eri mieltä	12,2	8,9	0
Osittain samaa mieltä	48,8	64,4	0
Täysin samaa mieltä	24,4	17,8	50

Kyselyn perusteella 12–15-vuotiaista noin 15 % on täysin eri mieltä, mutta noin 24 % on täysin samaa mieltä väitteen kanssa. Näyttäisi siltä, että iän myötä tyytyväisyys ohjaajien järjestämään toimintaan kasvaa, koska 16–18-vuotiaista noin 64 % on osittain samaa mieltä ja 12–15-vuotiaista taas lähes puolet (taulukko 8).

KUVIO 4. ”Nuorisotilojen ohjaajilla on riittävästi aikaa minulle” (*n* = 126)

Nuoret kokivat saavansa riittävästi aikaa nuorisotilojen ohjaajilta. Osittain tai täysin samaa mieltä olevia oli yhteensä 39 % kysymykseen vastanneista. Vastanneista 19 % oli osittain tai täysin eri mieltä (kuviokuva 4).

TAULUKKO 9. Ohjaajien huomionti (%) sukupuolen mukaan

”Nuorisotilojen ohjaajilla on riittävästi aikaa minulle”		
	Tyttö (<i>n</i> = 71)	Poika (<i>n</i> = 55)
Täysin eri mieltä	14,1	25,5
Osittain eri mieltä	9,9	18,2
Osittain samaa mieltä	60,6	43,6
Täysin samaa mieltä	15,5	12,7

Tytöt kokivat poikia paremmin tulevansa huomioiduiksi. Tytöistä yli 75 % oli osittain tai täysin samaa mieltä. Pojista yli puolet koki saavansa riittävästi aikaa nuoriso-ohjaajilta. Kuitenkin yli neljäsosa pojista oli eri mieltä esitetyn väitteen kanssa (taulukko 9).

TAULUKKO 10. Ohjaajien huomionti (%) iän mukaan

”Nuorisotilojen ohjaajilla on riittävästi aikaa minulle”			
	12–15 vuotta (<i>n</i> = 79)	16–18 vuotta (<i>n</i> = 45)	yli 18 vuotta (<i>n</i> = 2)
Täysin eri mieltä	21,5	13,3	50
Osittain eri mieltä	11,4	17,8	0
Osittain samaa mieltä	50,6	57,8	50
Täysin samaa mieltä	16,5	11,1	0

lällä ei ole suurta merkitystä huomioinnista kysyttäessä. Sekä 12–15-vuotiaista että 16–18-vuotiaista yli puolet olivat osittain samaa mieltä siitä, että saavat riittävästi aikaa ohjaajilta. Yli viidesosa 12–15-vuotiaista ei kokenut saavansa riittävästi aikaa ohjaajilta (taulukko 10).

Nuorilta kysyttiin avoimella kysymyksellä uudistusehdotuksia. Ehdotuksia ei tullut läheskään jokaiselta kyselyyn osallistuneelta, mutta aineistoa kertyi riittävästi johtopäätösten tekemiseen. Vastausten perusteella nuoret haluavat monipuolista toimintaa. Esille nousi muutamia toimintaan liittyviä aihealueita, joihin nuoret kaipaavat uudistusta.

Nuoret toivoivat erilaisia pelimahdollisuuksia. Yksittäisiä ehdotuksia olivat erilaiset konsolipelit, pelikoneet ja muut pelit. Musiikki tuli esille monella eri tavalla. Nuoret halusivat enemmän mahdollisuuksia musiikin harrastamiseen, kuten uusia soittimia. Ehdotusten joukossa oli myös musiikki- ja taidealaan liittyviä asioita. Lisäksi ehdotuksista kävi ilmi, että nuoret halusivat lisää diskoja ja erilaisia konsertti-iltoja.

Reissut ja muut tapahtumat, kuten edellä mainitut konsertit, olivat myös nuorten ehdottamien asioiden joukossa. Myös viikonloppuaukioloa esitettiin toteutettavaksi. Avointen ovien iltoihin ehdotettiin muutoksia ruokatarjoilun suhteen, kuten isompia pullia, enemmän kahvia ja ilmaista karkkia sekä limpparia. Nuoret toivoivat myös isompia tiloja käyttöönsä. Ehdotuksista nousi esille toiveita isommista tiloista sekä uudistuksista nykyisiin tiloihin.

6.1 Johtopäätökset

Tutkimuksen perusteella voidaan päätellä, että pääsääntöisesti nuoret ovat tyytyväisiä nuorisotyön tarjontaan ja viihtyvät avointen ovien illoissa. Tytöt kokivat viihtyvyyden paremmaksi kuin pojat. Vastausten perusteella pojat kaipaavat enemmän järjestettyä ohjelmaa avointen ovien iltoihin. Tämä saattaa osaltaan vaikuttaa poikien kokemaan viihtyvyyteen. Pojat kokevat pystyvänsä vaikuttamaan mielipiteillään asioihin tyttöjä huonommin. Iän myötä sekä poikien että tyttöjen tyytyväisyys ohjaajan järjestämään toimintaan kasvaa. Vastauksista voidaan päätellä, että tytöt kokevat ohjaajan huomioonriittävänä kuin pojat. Ikä ei näyttäisi vaikuttavan ohjaajalta saadun huomion tarpeeseen.

Kavereiden merkitys on suuri liittyen tiloilla käymiseen. Kaverit vaikuttavat myös siihen, miksi nuoret eivät käy tiloilla. Kaverilta saadaan eniten tietoa nuorille järjestetystä toiminnasta. Nuoret saavat tietoa monesta eri lähteestä, mutta tieto nuorille suunnatusta toiminnasta on heikohkoa. Varsinkin yli 18-vuotiaat tietävät melko vähän asiasta. Tiedotusta pitäisi siis parantaa. Avoimen kysymyksen perusteella nuoret pitivät tärkeänä monipuolisia toimintamahdollisuuksia. Näitä ovat pelit, musiikki, reissut ja tapahtumat, tilojen parannukset sekä ruokatarjonnan lisääminen.

Tutkimuksen pohjalta saadut tulokset ovat mielestämme luotettavia, koska niitä voidaan vertailla aiempaan tutkimustietoon. Kaverit nähdään tärkeänä syynä nuorisotiloilla käymiseen, joka käy ilmi myös aiemmista tutkimuksista. Nuoret kaipaavat tiloja, missä viettää vapaa-aikaa kavereiden kanssa kahvia juoden. He kaipaavat myös

ohjattua toimintaa sekä turvallista aikuista, jonka kanssa puhua. Lähteenmaan ja Strandin tekemässä tutkimuksessa nuoret ovat myös toivoneet monipuolisia toimintamahdollisuuksia ja kavereiden merkitys on noussut myös esille tärkeänä tekijänä nuorisotaloilla käymiseen. (Lähteenmaa & Strand 2008.)

Gretschelin (2011) tutkimus osoittaa, että yhdessä tekeminen ja yhdessä oleminen nuorisotaloilla on nuorille tärkeää. Hän korostaa tutkimuksessaan sitä, että nuoret tulisi ottaa mukaan kehittämistyöhön ideointivaiheesta lähtien. Tutkimuksessamme olemme näin siis toimineet, koska olemme kysyneet nuorilta heidän mielipidettään avointen ovien toiminnan kehittämistarpeesta.

6.2 Luotettavuusarviointi

Luotettavuutta arvioidaan reliabiliteetilla ja validiteetilla. Validiteetilla tarkoitetaan oikeiden asioiden tutkimista tutkimusongelmaan liittyen. Reliabiliteetilla taas tarkoitetaan sitä, kuinka pysyviä tutkimustulokset ovat. Tutkimus on sitä luotettavampi, mitä enemmän keskitytään validiteettiin ja reliabiliteettiin. (Kananen 2008, 79.) Tutkimuksen kokonaisluotettavuus syntyy näistä käsitteistä. Myös tutkimuksen suunnittelulla, tiedon dokumentoinnilla ja tutkimuksen toteutuksella on merkitystä tutkimuksen kokonaisluotettavuuteen. (Vilka 2007, 152–154.)

Suunnitteluvaiheessa pohdimme sitä, miten saisimme parhaan mahdollisen otoksen tutkimuksemme kannalta. Kyselyn teettäminen pelkästään nuorisotiloilla käyville nuorille antaisi liian suppean näkökulman tutkimuksellemme. Koska kysely toteutettiin useassa eri koulussa satunnaisesti valituille ryhmille, tietoa saatiin kattavammin. Otoksessa oli mukana sellaisia nuoria, jotka eivät käy avointen ovien illoissa.

Kyselylomakkeen suunnittelu oli tärkeä vaihe. Lomakkeen tuli olla selkeä, napakka ja tarpeeksi kattavasti tietoa antava. Piti kuitenkin muistaa, että lomakkeesta ei tulisi liian pitkä, jotta nuorilla on motivaatiota vastata kysymyksiin. Huolen aiheena oli liioiteltujen ja toteuttamiskelvottomien vastausten saaminen avoimen kysymyksen osalta. Tällaisia vastauksia ei onneksi tullut kuin ”kourallinen”. Siinä vaiheessa, kun vastauksia siirrettiin SPSS-tilasto-ohjelmaan, meitä huolestutti puolityhjien lomakkeiden määrä, joita oli vastausten joukossa jonkin verran. Pääasiassa kolmannen osion väittämiin ei oltu vastattu näissä lomakkeissa. Otos oli kuitenkin tarpeeksi iso, joten saimme riittävästi vastauksia tutkimuksen kannalta. Vastausten määrä oli riittävä analysoinnin tekemiseen.

Vastausprosentti oli korkea. Tähän vaikutti se, että teimme kyselyt henkilökohtaisesti olemalla läsnä luokassa kyselyn aikana. Olimme etukäteen miettineet, että sillä olisi positiivista merkitystä vastausten saamiseksi. Koulu vaikutti luonnollisimmalle paikalle tehdä kysely, koska siellä tavoittaa nuoret helposti ja heidät on jaettu valmiiksi ryhmiin. Kouluympäristö on nuorille paikka, jossa vallitsee tietty auktoriteetti. Tilavalintana koulu oli onnistunut valinta, koska kysely saatiin liitettyä tunnin alkuun ja nuoret maltoivat käyttää vastaamiseen aikaa.

Kyselylomakkeessa oli monivalintakysymyksiä, joihin tuli vastata valitsemalla tärkein vaihtoehto. Muutamien kysymysten kohdalla oli valittu kaksi vastausvaihtoehtoa. Nämä vastaukset käsittelimme valitsemalla niistä satunnaisesti vain toisen. Tällaisia vastauksia oli vain kymmenkunta, joten niillä ei kokonaisuuden kannalta ollut suurta vaikutusta tutkimustuloksiin. Toinen vaihtoehto olisi ollut käsitellä ne tyhjinä vastauksina. Tällöinkään tutkimustuloksiin ei olisi suurta muutosta tullut.

Analyysivaiheessa on vältettävä omaa tulkintaa. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa tulkinnan riski on pienempi kuin kvalitatiivisessa tutkimuksessa, koska määrällisessä tutkimuksessa analyysin apuna käytetään tilastollisia menetelmiä. Saadut tulokset pohjautuvat tosiasioihin ja ne ilmaistaan numeraalisesti, yleensä prosentteina. Näiden lukujen pohjalta tehdään lopullinen analysointi tuloksista.

7 POHDINTA

Opinnäytetyöprosessi on ollut pitkä ja haastava. Aiheeseen on syvennyttävä ja aiheen on oltava itseä kiinnostava, jotta mielenkiinto säilyy läpi prosessin. Aiheen raja-
us on prosessin alussa tärkeää, sillä se määrittää tutkimuksen lähtökohtaa ja näkö-
kulmaa. Kun on onnistunut rajaamaan aihealueen, on helpompi tutustua siihen liittyy-
vään aineistoon. Mitä tutummaksi opinnäytetyön aihealue tulee, sitä helpompaa on
hahmottaa lopullisen raportin sisältö. Se edesauttaa johdonmukaista työskentelyä.

Haasteelliseksi työskentelyssämme koimme nuorten motivoimisen kyselyyn osallis-
tumisiksi. Ajattelimme, että nuoret ovat kohderyhmänä haastava, sillä oletimme hei-
dän olevan passiivisia kyselyn suhteen. Pyrimme huomioimaan tämän asian kysely-
lomaketta laatiessa, jotta saisimme nuoret vastaamaan siihen. Lopulta olimme yllät-
tyneitä vastausprosentista ja siitä, kuinka paljon saimme heiltä vastauksia. Merkitystä
oli varmasti sillä, että olimme itse paikalla kyselyn hetkellä.

Alusta lähtien prosessin yksi tärkeimpiä osa-alueita oli aikataulut. Muiden kouluteh-
tävien ohella opinnäytetyön työstäminen vaati sääntillisyyttä, pitkäjänteisyyttä, sitoutu-
neisuutta ja kärsivällisyyttä sekä innostuneisuutta ja motivaatiota. Myös paineen-
sietokykyä pitää olla, koska aikatauluihin sekä muihin suunnitelmiin voi tulla muutok-
sia ja niihin pitää sopeutua. Oma aktiivisuus vaikuttaa aikataulussa pysymiseen mer-
kittävästi.

Opinnäytetyöprosessi sujui mielestämme hyvin, mutta on kuitenkin asioita, joita oli-
simme voineet tehdä toisin. Kyselylomaketta olisimme voineet työstää enemmän ja
lisätä siihen kysymyksiä. Aikataulun laatimisen tärkeyden ymmärtäminen ja siinä py-
syminen olisi helpottanut työskentelyä. Muutokset aikataulussa olisivat olleet hel-
pommin hallittavissa ja niihin olisi ollut helpompi sopeutua. Mietimme myös kyselyn
oikea-aikaisuutta, olisimmeko saaneet erilaisia tutkimustuloksia, jos olisimme tehneet
kyselyt jo keväällä?

Kokonaisuudessaan voimme olla tyytyväisiä tutkimustuloksiin. Tarkoituksemme oli
selvittää avointen ovien toiminnan kehittämistarvetta Iisalmen kaupungin nuorisopal-
veluille. Tulosten perusteella nuorten tietämys nuorisotyön tarjonnasta yleensä on
heikkoa, joten tiedotusta pitäisi kehittää. Nuoret pitivät tärkeänä sitä, että tarjolla on
monipuolisesti erilaisia harrastusmahdollisuuksia. Olemme siis saaneet tutkimuksen
perusteella selville asioita, joita pitäisi kehittää. Näin tekemämme tutkimus hyödyttää

toimeksiantajaakin ja vastaa toimeksiantajan tarpeeseen. Halutessaan lisälmen kaupungin nuorisopalvelut voivat tarjota kehittämisen kohteita opinnäytetyön aiheeksi jatkossa.

Vaikka opinnäytetyöprosessi on ollut pitkä ja haastava, on se opettanut paljon. Olemme saaneet runsaasti tietoa nuoriin liittyvistä asioista. Lisäksi tietous on kasvanut määrällisen tutkimusmenetelmän tekotavasta. Teoreettisen tiedon ymmärtäminen ja soveltaminen ovat tutkimuksen teossa olennaisia taitoja. Pienet osatavoitteet prosessin aikana ovat tärkeitä kokonaisuuden kannalta ja ne on syytä tehdä huolellisesti. Opinnäytetyö on osoitus omasta ammatillisesta osaamisesta ja se päättää meidän opiskelumme.

Ammatillisen kasvun näkökulmasta opinnäytetyöprosessin läpikäyminen valmentaa meitä kohtaamaan ja käsittelemään yhteiskunnallisia ilmiöitä, joita työelämässä tulemme havaitsemaan. Toivon mukaan tämä kokemus innostaa meitä jatkossakin soveltamaan oppimaamme näiden ilmiöiden käsittelyssä ja niihin puuttumisessa. Varmasti niin tulee tapahtumaan työelämässä.

LÄHTEET

Aaltonen, K. 2009. (toim.). *Nuorisolakiopas*. Tallinna: AS Pakett.

Aaltonen, M., Ojanen, T., Vihunen, R. & Vilén, M. 2007. *Nuoren aika*. 2.–3. painos. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit.

Alkula, T., Pöntinen, S. & Ylöstalo, P. 2002. *Sosiaalitutkimuksen kvantitatiiviset menetelmät*. 1.–4. painos. Juva: WS Bookwell Oy.

Cederlöf, P. 2004. *Nuorisotyö ja sen haasteet pienissä kunnissa*. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 45. Helsinki: Hakapaino.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. 2010. *Osaaminen ja kulttuuri*. [verkkosivusto]. ELY-keskus. [viitattu 11.12.2010]. Saatavissa: <http://www.ely-keskus.fi/fi/ELYkeskukset/pohjoissavonely/Osaaminenjakulttuuri/Sivut/default.aspx>.

Gretschel, A. 2008. Nuori – ei asiakkaaksi, vaan vaikuttamaan nuorisotyön keinoin. Teoksessa Hoikkala, T. & Sell, A. (toim.). *Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet*. 2., muuttumaton painos. Nuorisotutkimusverkosto/nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 76. Helsinki: Hakapaino Oy, 243–262.

Gretschel, A. 2011. *Nuorisotalo mahdollistavana lähiyhteisönä: nuorten näkökulma*. [verkkojulkaisu]. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Verkkojulkaisu 41 [viitattu 16.11.2011]. Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/julkaisuja/nuorisotalo.pdf>.

Immonen, Tarja, 2011. Johtava nuoriso-ohjaaja. Haastattelu 19.9.2011. Nuorisotalo. Iisalmi.

Kananen, J. 2008. *Kvantti. Kvantitatiivinen tutkimus alusta loppuun*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino.

Kemppinen, P. 2000. *Nuoriso 2000. Nuorisotyön käsikirja*. 2. painos. Tallinna: AS Ühiselu.

Kiilakoski, T. 2010. *Alueellisen nuorisotyön muutoksia*. [verkkajulkaisu]. Matka nuorten vapaa-aikaan. Nuorten vapaa-ajan käytännöt ja nuorisotyö Suomessa – tutkijaryhmän matkakertomus. Kommentti. Nuorisotutkimuksen verkkokanava. [viitattu 9.12.2010.] Saatavissa: http://www.kommentti.fi/sivu.php?artikkeli_id=589#tomi_elo.

Kylmäkoski, M. 2008. Eteinen, vessa, keittokomero ja huone – niistä on nuorisotila tehty. Teoksessa Hoikkala, T. & Sell, A. (toim.). *Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet*. 2., muuttumaton painos. Nuorisotutkimusverkosto/nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 76. Helsinki: Hakapaino Oy, 393–409.

Lähteenmaa, J. & Strand, T. 2008. *Etelä- ja Keski-Pohjanmaan suomenkielisten 9.-luokkalaisten nuorten kulttuuriharrastukset ja niihin liittyvät toiveet*. [verkkajulkaisu]. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Verkkajulkaisuja. [Viitattu 16.11.2011]. Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/julkaisuja/pohjanmaa.pdf>.

Menetelmäopetuksen tietovaranto – KvantiMOTV. 2003 [verkkosivusto]. *Otos ja otantamenetelmät*. [viitattu 8.12.2011.] Saatavissa: <http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/otos/otantamenetelmat.html>.

Nurmi, J.-E. 1995. Nuoruusiän kehitys: etsintää, valintoja ja noidankehiä. Teoksessa Lyytinen, P., Korkiakangas, M. & Lyytinen, H. (toim.). *Näkökulmia kehityspsykologiaan. Kehitys kontekstissaan*. Porvoo: WSOY:n graafiset laitokset, 256–274.

Santa, P. 2006. Hurmureita vai huijareita? Nuoret miehet nuorisotalolla. Teoksessa Kylmäkoski, M., Lind, K., Hintikka, T. & Aittola, T. (toim.). *Nuorten tilat*. Sarja C. Oppimateriaaleja 9, 2006. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 70. Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy, 36–42.

St Croix, T. 2010. Youth work and the surveillance state. Teoksessa Batsleer, J. & Davies, B. (toim.). *What is Youth Work?* Padstow, Cornwall: TJ International Ltd, 140–152.

Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2008. *Nuorista Suomessa 2008–2009* [verkkajulkaisu]. [viitattu 11.12.2010]. Saatavissa: <http://www.alli.fi/binary/file/-/id/665/fid/831/>.

Tilastokeskus [verkkosivusto]. Tilastokeskuksen PX-Web-tietokannat. *Väestö iän ja sukupuolen mukaan kunnittain 2003–2010 kunkin tilastovuoden aluejaolla*. [viitattu 29.10.2011].

Saatavissa: <http://pxweb2.stat.fi/database/StatFin/vrm/vaerak/vaerak.fi.asp>.

Vilkkä, H. 2007. *Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet*. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kysely lisalmen kaupungin nuorisotyön avointen ovien toiminnasta

OSIO 1

Ympyröi itseäsi koskeva vaihtoehto

1. Sukupuoli
 - 1 Tyttö
 - 2 Poika

2. Ikä
 - 1 12–15 vuotta
 - 2 16–18 vuotta
 - 3 yli 18 vuotta

3. Tämänhetkinen koulu
 - 1 Peruskoulu
 - 2 Lukio
 - 3 Ammattikoulu

OSIO 2

Ympyröi seuraavista väittämistä sinulle sopivin vaihtoehto

4. Miten hyvin tiedät lisalmen kaupungin tarjoamasta nuorisotyöstä?
 - 1 En lainkaan
 - 2 Melko vähän
 - 3 Jonkin verran
 - 4 Melko hyvin
 - 5 Erittäin hyvin

5. Saan tietoa nuorille suunnatusta toiminnasta yleensä (valitse vain yksi vaihtoehto)
 - 1 Kavereilta
 - 2 Internetistä
 - 3 Paikallislehdistä
 - 4 Muualta, mistä? _____

6. a) Käyn yleensä (valitse vain yksi vaihtoehto)

- 1 Peltosalmen nuorisotilalla
- 2 Kangaslammin nuorisotuvalla
- 3 Nuorisotalolla
- 4 En käy lainkaan nuorisotiloilla

b) Jos et käy lainkaan nuorisotiloilla, valitse seuraavista tärkein syy siihen, miksi et käy nuorisotiloilla

- 1 Aukioloaika ei sovi minulle
- 2 Nuorisotilan sijainti
- 3 Kaverit eivät käy nuorisotilalla
- 4 Muut harrastukset vievät aikaani
- 5 Muu, mikä? _____

7. Mikä seuraavista on tärkein syy siihen, että käyt nuorisotiloilla?

- 1 Kaverit käyvät siellä myös
- 2 Ohjaajat ovat mukavia
- 3 Nuorisotiloilla on mukavaa toimintaa
- 4 Nuorisotilan sijainti
- 5 Minulla ei ole muuta tekemistä
- 6 Muu, mikä? _____

8. Käyn nuorisotilojen avointen ovien illoissa

- 1 Monta kertaa viikossa
- 2 Kerran viikossa
- 3 Monta kertaa kuukaudessa
- 4 Kerran kuukaudessa
- 5 Harvemmin kuin kerran kuukaudessa

OSIO 3

Ympyröi seuraavista väittämistä sinulle sopivin vaihtoehto. **Valitse vain yksi vaihtoehto!**

9. Viihdyn nuorisotilojen avointen ovien illoissa

- 1 Täysin eri mieltä
- 2 Osittain eri mieltä
- 3 Osittain samaa mieltä
- 4 Täysin samaa mieltä

Miten viihtyvyyttä voisi parantaa? _____

10. Nuorisotilojen avointen ovien illoissa on minulle mielekästä tekemistä/toimintaa

- 1 Täysin eri mieltä
- 2 Osittain eri mieltä
- 3 Osittain samaa mieltä
- 4 Täysin samaa mieltä

11. Pystyn vaikuttamaan mielipiteilläni avointen ovien iltojen toimintaan

- 1 Täysin eri mieltä
- 2 Osittain eri mieltä
- 3 Osittain samaa mieltä
- 4 Täysin samaa mieltä

Miksi et pysty vaikuttamaan? _____

12. Mielipiteeni otetaan huomioon nuorisotilojen avointen ovien iltojen kehittämisessä

- 1 Täysin eri mieltä
- 2 Osittain eri mieltä
- 3 Osittain samaa mieltä
- 4 Täysin samaa mieltä

Millä tavalla mielipidettäsi ei huomioida? _____

13. Mielestäni nuorisotilojen ohjaajat järjestävät tarpeeksi tekemistä avointen ovien iltoihin

- 1 Täysin eri mieltä
- 2 Osittain eri mieltä
- 3 Osittain samaa mieltä
- 4 Täysin samaa mieltä

14. Nuorisotilojen ohjaajilla on riittävästi aikaa minulle

- 1 Täysin eri mieltä
- 2 Osittain eri mieltä
- 3 Osittain samaa mieltä
- 4 Täysin samaa mieltä

15. Mitä uutta haluaisit nuorisotilalle?

KIITOS VASTAUKSISTASI! 😊

Raija Kotkanoja
Juhani Ahon koulu
Päiviönkatu 8
74100 Iisalmi
puh. 272 3383

Tutkimuslupa-anomus

19.08.2011

Henna Keränen
Saarnikatu 4 as. 20
74130 Iisalmi
puh. 050 577 5832

Susanna Remes
Savonkatu 10 A 13
74100 Iisalmi
puh. 050 524 1528

Tutkimuslupa opinnäytetyötä varten

Olemme Savonia-ammattikorkeakoulun sosionomi(AMK)-opiskelijoita. Opintoihimme kuuluu opinnäytetyön tekeminen. Toimeksiantajamme on Iisalmen kaupungin nuorisotyö. Opinnäytetyömme aiheena on ”Selvitys avointen ovien toiminnan kehitystarpeesta Iisalmen kaupungin nuorisotyöhön”.

Tarkoituksena on selvittää iisalmelaisten nuorten näkökulmasta avointen ovien toiminnan mahdollisia kehitystarpeita. Jotta voisimme aiheita tutkia, täytyisi meidän tehdä kysely osalle koulunne oppilaista. Kyselyyn tulisi osallistua yksi ryhmä 7., 8. sekä 9. luokalta eli yhteensä kolme ryhmää koulustanne.

Toivomme, että suostutte tutkimusluvan myöntämiseen.

Ystävällisin terveisin

Henna Keränen

Susanna Remes

Hannele Tams
opinnäytetyön ohjaaja

Savonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma, Iisalmi

Jouni Määttänen
Kauppi-Heikin koulu
Peltosalmentie 11
74510 Iisalmi
puh. 040 543 4983

Tutkimuslupa-anomus

19.08.2011

Henna Keränen
Saarnikatu 4 as. 20
74130 Iisalmi
puh. 050 577 5832

Susanna Remes
Savonkatu 10 A 13
74100 Iisalmi
puh. 050 524 1528

Tutkimuslupa opinnäytetyötä varten

Olemme Savonia-ammattikorkeakoulun sosionomi(AMK)-opiskelijoita. Opintoihimme kuuluu opinnäytetyön tekeminen. Toimeksiantajamme on Iisalmen kaupungin nuorisotyö. Opinnäytetyömme aiheena on ”Selvitys avointen ovien toiminnan kehitystarpeesta Iisalmen kaupungin nuorisotyöhön”.

Tarkoituksena on selvittää iisalmelaisten nuorten näkökulmasta avointen ovien toiminnan mahdollisia kehitystarpeita. Jotta voisimme aiheita tutkia, täytyisi meidän tehdä kysely osalle koulunne oppilaista. Kyselyyn tulisi osallistua yksi ryhmä 7., 8. sekä 9. luokalta eli yhteensä kolme ryhmää koulustanne.

Toivomme, että suostutte tutkimusluvan myöntämiseen.

Ystävällisin terveisin

Henna Keränen

Susanna Remes

Hannele Tams
opinnäytetyön ohjaaja

Savonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma, Iisalmi

Pasi Tolonen
Iisalmen lyseo
Haukiniemenkatu 12
74100 Iisalmi
puh. 040 830 4368

Tutkimuslupa-anomus

19.08.2011

Henna Keränen
Saarnikatu 4 as. 20
74130 Iisalmi
puh. 050 577 5832

Susanna Remes
Savonkatu 10 A 13
74100 Iisalmi
puh. 050 524 1528

Tutkimuslupa opinnäytetyötä varten

Olemme Savonia-ammattikorkeakoulun sosionomi(AMK)-opiskelijoita. Opintoihimme kuuluu opinnäytetyön tekeminen. Toimeksiantajamme on Iisalmen kaupungin nuorisotyö. Opinnäytetyömme aiheena on ”Selvitys avointen ovien toiminnan kehitystarpeesta Iisalmen kaupungin nuorisotyöhön”.

Tarkoituksena on selvittää iisalmelaisten nuorten näkökulmasta avointen ovien toiminnan mahdollisia kehitystarpeita. Jotta voisimme aiheita tutkia, täytyisi meidän tehdä kysely osalle koulunne oppilaista. Toivomme, että kyselyyn voisi osallistua koulunne opiskelijoita yksi ryhmä jokaiselta vuosikurssilta, yhteensä siis kolme ryhmää.

Toivomme, että suostutte tutkimusluvan myöntämiseen.

Ystävällisin terveisin

Henna Keränen

Susanna Remes

Hannele Tams
opinnäytetyön ohjaaja

Savonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma, Iisalmi

Ylä-Savon ammattiopisto
Asevelikatu 4
74100 Iisalmi
puh. (017) 272 51

Tutkimuslupa-anomus

19.08.2011

Henna Keränen
Saarnikatu 4 as. 20
74130 Iisalmi
puh. 050 577 5832

Susanna Remes
Savonkatu 10 A 13
74100 Iisalmi
puh. 050 524 1528

Tutkimuslupa opinnäytetyötä varten

Olemme Savonia-ammattikorkeakoulun sosionomi(AMK)-opiskelijoita. Opintoihimme kuuluu opinnäytetyön tekeminen. Toimeksiantajamme on Iisalmen kaupungin nuorisotyö. Opinnäytetyömme aiheena on ”Selvitys avointen ovien toiminnan kehitystarpeesta Iisalmen kaupungin nuorisotyöhön”.

Tarkoituksena on selvittää Iisalmelaisten nuorten näkökulmasta avointen ovien toiminnan mahdollisia kehitystarpeita. Jotta voisimme aiheita tutkia, täytyisi meidän tehdä kysely osalle koulunne oppilaista. Toivomme, että kyselyyn voisi osallistua matkailu- ja ravitsemusalan opiskelijoista yksi ryhmä jokaiselta vuosiluokalta, yhteensä siis kolme luokkaryhmää.

Toivomme, että suostutte tutkimusluvan myöntämiseen.

Ystävällisin terveisin

Henna Keränen

Susanna Remes

Hannele Tams
opinnäytetyön ohjaaja

Savonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma, Iisalmi

